



Свіже повітря надихає!

Fresh Air Inspires!









Упродовж багатьох століть найкращі представники людства поступово підіймали завісу над таємницями природи і здійснювали відкриття, якими ми користуємося й досі. За кожним таким відкриттям стояв людський геній, а також свіже повітря, яке завдяки вмісту кисню стимулювало розумову діяльність першовідкривачів. Усе починається зі свіжого повітря...

Over the centuries, the best of mankind have gradually raised the veil over the mysteries of nature and made discoveries we still use. Behind each such discovery, there was a human genius as well as fresh air, which stimulated the discoverers' mental activity thanks to its oxygen content. It all starts with the fresh air...



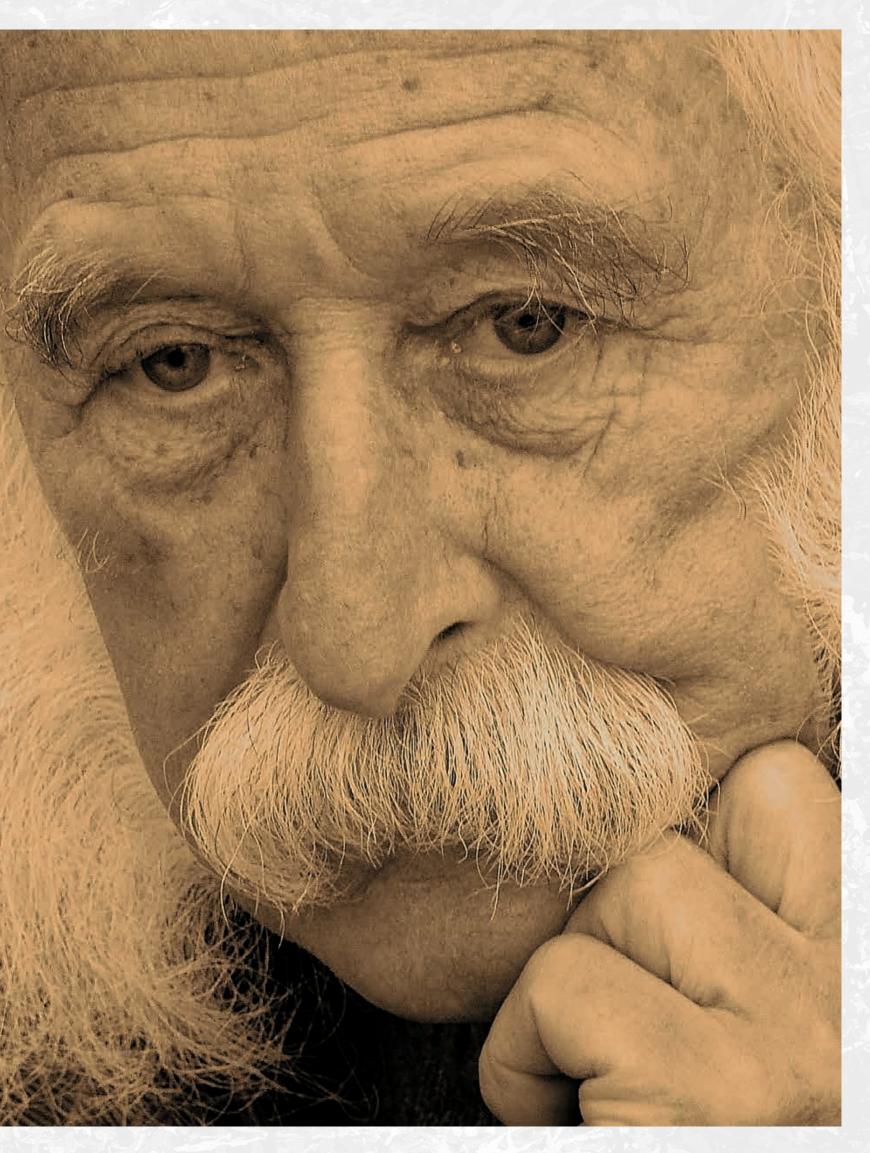
МАРЧУК Іван Степанович

Ivan MARCHUK

«Майбутні картини мені просто являються. Немов розмотуєш клубочок видінь, і поступово вимальовується картина. Світ мистецтва відрізняється від реального світу, він більш справжній…».

«Future paintings just appear to me. It's as if you unwind a ball of visions, and gradually you see a picture. The world of art is different from the real world, it is more real...».







Шановний читачу!

Цей номер нашого журналу незвичайний. Більше того, він унікальний, тому що повністю присвячений нашому видатному співвітчизнику— народному художнику України, талановитому живописцю, графіку, скульптору і мислителю Івану Степановичу Марчуку.

Чому саме цей митець, і чому саме в нашому журналі? Річ у тому, що цей рік для Вентс теж особливий — компанія відзначає своє 20-річчя. Наші клієнти, партнери, друзі та прихильники добре знають, що упродовж багатьох років Вентс випускав і продовжує випускати високохудожні настінні корпоративні календарі з роботами талановитих світових живописців минулого і сьогодення. Календар цього року присвячений творчості Івана Марчука. Але масштаби цієї особистості та її творчого набутку настільки великі, що ми вирішили присвятити нашому видатному співвітчизнику спеціальний випуск журналу. У номері представлено багато робіт майстра, які раніше рідко друкувалися. Це наш подарунок усім друзям Вентс, яким ми вдячні за багаторічне партнерство і довіру.

Мені пощастило бути особисто знайомим з Іваном Степановичем, і під час кожної зустрічі я отримую велику насолоду від спілкування з митцем. Мене завжди вражали політ його фантазії, життєва мудрість, прекрасне почуття гумору і неймовірна енергійність. Пригадую слова живописця, адресовані молоді: «Якщо ви хочете досягти чогось більшого, візьміть календар, викресліть із нього всі дні, позначені червоним кольором, і живіть лише за чорним календарем. Я так усе життя живу». З цими словами важко не погодитися, адже саме в цьому і полягає простий секрет будь-якого успіху — праця, праця і ще раз праця. Завдяки такому ставленню до себе і своєї справи Іван Марчук зміг досягти всесвітнього визнання. У творчому доробку майстра налічується близько 5000 робіт і понад 200 персональних виставок в Україні та за її межами. А відоме британське видання The Daily Telegraph навіть внесло українського художника до рейтингу «100 геніїв сучасності».

Творчість Івана Марчука ділиться на 13 циклів*: «Голос моєї Душі», «Цвітіння», «Пейзаж», «Шевченкіана», «Портрет», «Кольорові прелюдії», «Натюрморт», «Нові експресії», «Біла Планета І», «Біла Планета ІІ», «Виходять мрії з берегів», «Погляд у Безмежність» та «Керамічні панно, пластика». У цьому випуску нашого журналу пропонуємо вам ознайомитися з кожним циклом творчості видатного художника, про які він вам сам розповість від свого імені, та насолодитися справжнім мистецтвом.

Щиро дякую тим людям, які допомагали нам у створенні цього випуску. Особлива подяка мистецтвознавцю Тамарі Олексіївні Стрипко, без участі якої вихід цього номера був би неможливий. Також висловлюю подяку картинній галереї L'Art і особисто Тарасу Лагойді за надані світлини.

Валерій Коломійченко, директор компанії «Вентс»

^{*} Під час підготування цього випуску журналу Іван Марчук розпочав роботу над створенням нової серії картин у чорно-білому виконанні, що стало початком нового, уже чотирнадцятого циклу його творчості (стор. 120—121).



Dear reader!

This issue of our magazine is unusual. Moreover, it is unique because it is completely dedicated to Ivan Stepanovych Marchuk, our outstanding compatriot, the People's Artist of Ukraine, talented painter, graphic artist, sculptor and a thinker.

Why exactly this artist, and why in our magazine? As a matter of fact, this year is also special for Vents, as the company celebrates its 20th anniversary. Our clients, partners, friends and fans are well aware that for many years Vents has been issuing and keeps issuing highly artistic corporate wall calendars containing pictures by talented world painters of the past and present. This year the calendar is dedicated to the paintings of Ivan Marchuk. But the scale of this personality and its creative heritage is so great that we've decided to dedicate a special issue of the magazine to our outstanding compatriot. The issue presents many master's paintings, which have been rarely highlighted before. This is our gift to all the Vents' friends, we are grateful to you for many years of partnership and trust.

I was lucky to be personally acquainted with Ivan Stepanovych, and every time I meet him, I enjoy a lot communicating with this artist. I have always been impressed by the flight of his imagination, life wisdom, a great sense of humour and incredible energy. I remember the painter's words to young people: "If you want to achieve something bigger, take a calendar, delete all the days marked in red, and live only in a black calendar. I've lived like this all my life". One could hardly disagree with these words, because this is the simple secret of any success- work, work and work again. Thanks to this attitude towards himself and his lifework, Ivan Marchuk was able to achieve a worldwide recognition. The master's creative output includes nearly 5,000 paintings and more than 200 personal exhibitions in Ukraine and abroad. Moreover, the famous British edition The Daily Telegraph even included the Ukrainian artist in the rating of "Top 100 living geniuses".

Ivan Marchuk's artistic work is divided into 13 series*: The "The Voice of My Soul", "Flowering", "Landscape", "The Shevchenko's Collection", "Portrait", "Colourful Preludes", "The Still Life", "New Expressions", "White Planet I", "White Planet II", "Dreams Flooding", "Look into the Infinity" and "Ceramic panels, plastics". In this issue, we offer you to get acquainted with each series of the outstanding artist's work and enjoy the real art, while Marchuk will tell you about everything personally.

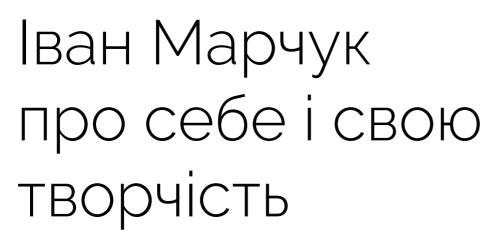
My sincere thanks to all people who helped us in preparing this issue. Special thanks to Tamara Oleksiivna Strypko, an art critic, without whose participation the publication of this issue would not be possible. I would also like to thank the L'Art Art Gallery and personally Taras Lahoida for providing the photographs.

Valerii Kolomiichenko, The Vents Director

^{*} During the preparation of this issue of the magazine, Ivan Marchuk began working on creating a new series of paintings in black and white and this marked the beginning of a new, already fourteenth series of his artistic work (pages 120–121).

Нотатки з життєвого щоденника

The notes from the life diary



Ivan Marchuk tells about himself and his art



Люблю свої картини так, як жінка любить своїх дітей • I love my pictures so much as a woman loves her children

ля мене мистецтво — це життя й одкровення. Іншої альтернативи немає. І водночас мистецтво — це каторга. Я працюю 365 днів на рік і без цього не можу. Це присуд долі, карма, вирок, приреченість. І нікуди не подінешся. Хотілося б погрітися на пляжі, полежати у траві, слухаючи, як вона росте, дивитися, як пливуть у небі хмари, тішитися, веселитися, спілкуватися в компанії. Не відмовився б і у школі когось чомусь навчити. Але щоразу думаєш: важливіше самому щось створити. Непереможна думка!

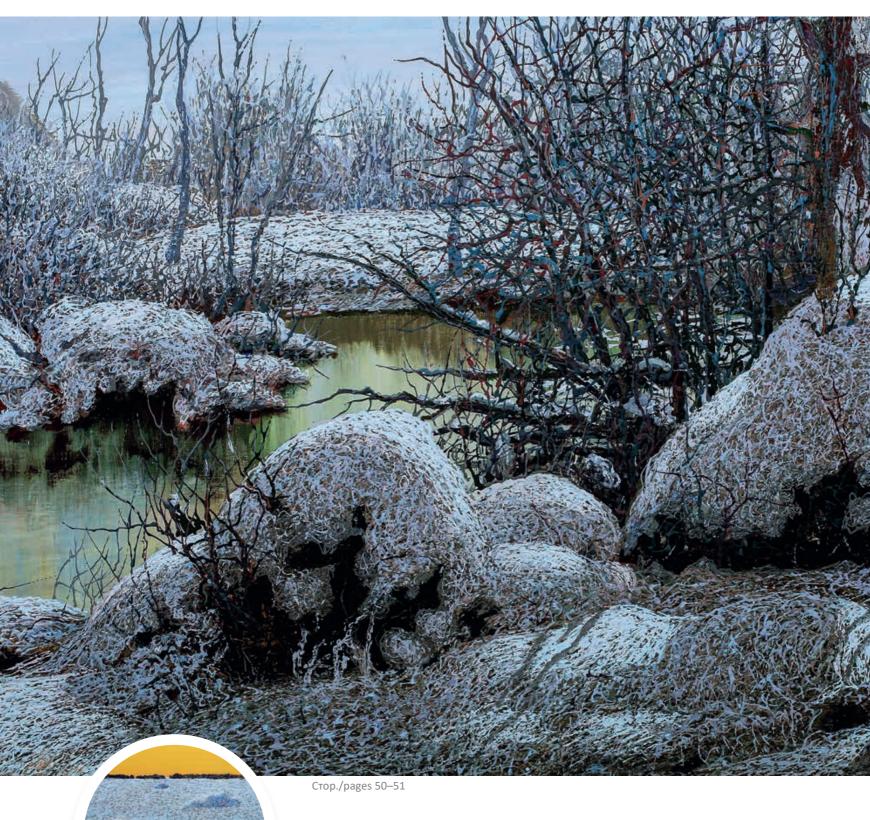
Процес творення відбувається весь час, навіть уночі. Чим більше людина працює, чим менше їсть і спить, тим довше вона

o do art is to live. Every moment of it is a revelation. It is not a choice — it's a calling. At the same time, art is hard labour. I work 365 days a year, and without it I just can't exist. It is predestination, it is karma, it is fate. And you can't outrun it. I wish I could warm myself on the beach, lie on a meadow, listening to grass grow, watch the clouds drift in the sky, rejoice, have fun and chat with a good company. I would not refuse to teach pupils at school. But every time you think: it is more important to create something by yourself. An invincible thought!

The creation process takes place all the time, even at night. The more a person works, the less he eats and sleeps, the



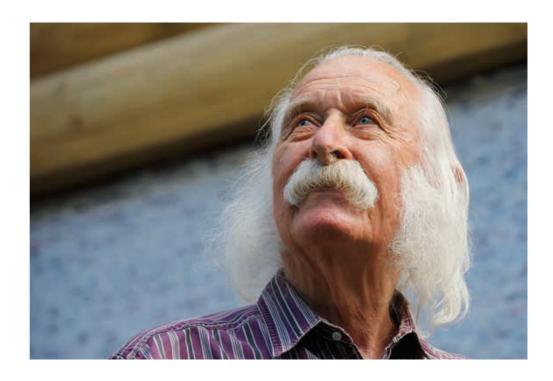




живе. Мій біологічний годинник працює так, що я дуже рано лягаю спати, а вже о першій ночі можу прокинутися і години зо дві в голові все крутиться: я щось обмірковую, читаю, переглядаю... Потім знову йду до сну. Настає черга другої серії сновидінь. Нерідко бачу гарні сни — цікаві мотиви, нереалізовані фантазії. Встаю на світанку, і о сьомій ранку я вже знову в майстерні (іноді там навіть ночую). Випиваю філіжанку кави й починаю працювати. Якщо ще й сонечко у вікно зазирне, горобці та синиці прилетять, то,

longer he lives. My biological clock works so that I go to bed very early, but at 1 am I can wake up and contemplate diverse things for two hours: thinking about something, reading, looking through... Then I go to sleep again. The second series of dreams starts. Often I see better dreams, with interesting motives, unrealized fantasies. I get up at dawn, and at seven in the morning, I'm back in the studio (sometimes I even spend the night there). I have a cup of coffee and start working. And if the sun also peeks into the window, sparrows and





буває, й до вечора не виходжу звідти. Я не з тих людей, котрим потрібен поштовх. Працюю, бо так звик. На мене жодні чинники не впливають – я сам собі чинник. Із самого ранку мушу бути в майстерні й починати творити. Оце мій чинник. Стаю за мольберт, занурююсь у себе, знаючи, що повинен щось народити. Так переважно починається й закінчується мій день – від семи ранку й до дев'ятої вечора. Іноді десь швиденько перехоплю, щось візьму, щось принесу і знову працюю, додому приходжу тільки спати. Знаю, що завтра знову рано прокинуся, знову піду до майстерні... І так триває все моє життя. Я дуже скупий на час, не люблю витрачати його марно. Кожного дня звітуюсь перед собою, і залежно від того, що зробив, оцінюю, вдало пройшов день чи ні. Тому постійно працюю. Якщо б усі українці працювали так, як я, хоча б на 30%, то ми давно б жили як у Раю.

А коли б я чекав натхнення, то нічого б не створив. Мене нічого не надихає, я просто повинен працювати. Навіть коли не хочеться. Хочу бачити дуже багато картин, і саме ті, які я зроблю. Я бачив безліч картин у різних куточках світу, і вже надивився на них. Але художник любить свої картини – так, як жінка любить своїх дітей. Я свої картини люблю, і хочу, щоб їх у мене було дуже багато. Але не тому, що я гонюся за кількістю, а тому, що мені сумно без картин. Я сумую, якщо протягом тижня не було написано жодної картини. Тому працюю щодня, хочеться мені того чи ні. Є натхнення, нема натхнення – я малюю. ■

tits come around, then, sometimes, I do not go out until the evening. I'm not the kind of person who needs a push. I work because I've got used to work. I am not affected by any factors, I am a factor by myself. I have to be in the studio in the morning and start creating. This is my factor. I stand behind the easel, immersed in myself, knowing that I must give birth to something. This is how my day usually begins and ends, from seven in the morning until nine in the evening. Sometimes I'll have a quick snack somewhere, or bring lunch with me and go back to work again, I come home just to sleep. I know that tomorrow I will wake up early again, I will go to the studio again... And so my whole life goes on. I'm very stingy with time and I don't like wasting it. Every day I report to myself, and depending on what I did, I evaluate whether the day went well or not. That's why I work all the time. If all Ukrainians worked like me, at least to a 30 % of what I do, we would have already be living like in paradise. And if I had waited for inspiration, I would have never created anything. Nothing inspires me, I just have to work. Even when I don't want to. I want to see a lot of paintings, the paintings I've created. I have seen many paintings in different parts of the world, and I've seen enough of them. But an artist loves his paintings as a woman loves her children. I love my paintings and I want to have a lot of them. Not because I'm chasing the numbers, but because I'm sad without pictures. I get sad if no pictures were painted during the week. That's why I work every day, whether I like it or not. Inspired or not, I still keep drawing.

Мої стосунки з мольбертом подібні до стосунків матері зі своїм дитятком, яке вона народила і не може відірвати від грудей



Справжня творчість – це коли ти твориш нові світи

A true art is when you are creating new worlds



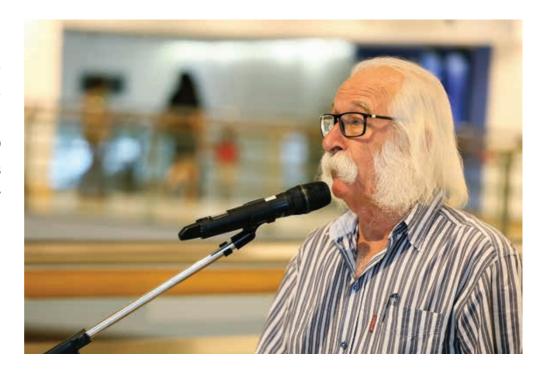
люблю мріяти. Це так здорово відчувати первісні враження про мрію. Вони не повинні закінчуватися, бо коли мрія збувається – тоді кінець усьому. Мрія – це прагнення, а коли чогось прагнеш, то й живеш. І ніколи не спиш. Як бджола. Бджола ніколи не спить. У мріях частіше мучуся, ніж літаю. Залежить від настрою. Коли він ε – я на піднесенні, в екстазі, ходором ходжу: за годину часу можу страшенно втомитися. Але й багато за годину встигаю. Мить найприємніша і найсвітліша – початок роботи. Не так просто почати. Спочатку шукаю композицію, колізію. Уявляю, імпровізую. До мольберта стаю, коли знаю: твір – у мені. Я ним живу, мені тяжко його в собі носити. Година-дві шаленого завзяття – я знайшов основне, далі – нудна робота: виконання, аранжування. Як зробив – так і має бути! Практично ніколи не переписую. Технологія, колись щасливо знайдена, не підводить. У побудові об'єму, ритму, композиційних і сюжетних форм почуваюся вільно, розкріпачено, незалежно. Це мій закон, я його законодавець і виконавець. Я полюбляю імпровізації, але картини доробляю до мікрона. Як музикант: він написав мелодію, а згодом її слід аранжувати, шліфувати. І нарешті всі приходять

love to dream. It's so great to feel the initial impression of a dream. They should never end, because when a dream comes true – then everything ends. A dream is an aspiration, and when you aspire to something, you live. And you never sleep. Just like a bee. The bee never sleeps. In my dreams, I suffer more often than I fly. Depends on the mood. When I'm in a good mood, I am on the rise, in ecstasy; I'm all fluttering: in an hour I can get terribly tired. But during this hour I manage to do a lot. The most pleasant and brightest moment is the beginning of any work. It is not so easy to start. First, I'm looking for a composition, a collision. I imagine and improvise. I go to easel when I'm sure that the painting is inside me. I live in it; it's hard for me to carry it inside me for a long time. An hour or two of mad zeal, and I found the main thing, then boring work: execution, arranging. I did it and so it should be! I never redo the work. Technology, once happily found, never fails. I feel free, liberated, independent in the construction of volume, rhythm, compositional and plot forms. This is my law, and I am its legislator and executor. I love improvisation, but I finish the pictures to the micron. As a musician: he wrote a melody, and later it should be arranged, polished. And finally, everyone comes and

У п'ятнадцять років мистецтво мене змінило. I досі для мене людина мистецтва має бути особливою. Насамперед людиною добра, справедливості, любові, яка сіється на все живе й мертве



Для мене мистецтво – це життя й одкровення. Іншої альтернативи немає. Й водночас мистецтво – це каторга. Я працюю 365 днів на рік і без цього не можу



і вигукують: ох, яка картина, вже готова! Ні, кажу, тут потрібно ще намалювати зо дві тисячі деталей. Людина цього не бачить. Проте я ж бачу. Я шукаю довершеність, і якщо не вдається її досягти, мене охоплює дискомфорт. Це пекельна робота. Я пишу з величезною швидкістю: десятки мазків за секунду! Я мокрий стою біля мольберта, спина аж парує. Розумієте, я працюю в надзвичайному екстазі. Лише в такому стані мені вдається довести роботу до того, аби на ній був мовби мій фірмовий знак, аби й без підпису було видно: це картина Марчука і більше нічия. Нема нічого такого, що я не міг би відтворити. Я навіть більше відтворюю, ніж можу бачити. Мені треба лише подивитися вглиб себе, зануритися. Адже мистецтво, якщо по-простонародному, це вигадка. Для мене реальний світ як натура майже не існує. Я пишу свої сюжети з голови. Маю безмежний арсенал фантазій. Хтось мене має покликати. Якісь теми шукати марно, я не від цього відштовхуюсь. Моя робота полягає в імпровізації. Теми приходять самі по собі, сюжет вимальовується сам по собі. Основне, щоб фантазія полилася рікою. Я це відчув, коли сказав собі: «Я єсмь!». I не стало проблем, що видумати. Увесь творчий процес будувався на тому, що я хочу чогось іншого. Ось це і є чиста творчість – коли ти твориш нові світи. Інколи я бачу, що ту чи іншу мою ідею, мій технічний прийом хтось узяв і скопіював. Тоді я різко повертаю в інший бік і працюю в зовсім іншій манері. Нехай спробують мене наздогнати. Я знаю, що хоч я й не Мікеланджело, але те, що зроблю я, ніхто не зробить. ■

shouts: oh, what a picture, done already! No, I say, I still need to draw two thousand details. The spectator does not see it. But I do. I'm looking for perfection, and if I can't achieve it, I'm overwhelmed with discomfort. This is hellish work. I paint with great speed: dozens of strokes per second! I'm standing wet at the easel, my back is steaming. You see, I work in extreme ecstasy. Only in this state, I manage to bring the work to the point where it bears my trademark, so that even without a signature it could be seen that this is a picture by Marchuk and nobody else's.

There is nothing that I could not reproduce. I reproduce even more than I can see. I just need to look deep inside myself, to dive. After all, art, in common terms, is a fiction. For me, the real world as nature is almost non-existent. I write my stories from my imagination. I have an endless arsenal of fantasies. Something has to appeal me. It is useless to look for any stories; I do not start with that. My job is to improvise. The stories come by themselves, and the plot emerges by itself. The main thing is that the imagination should overflow freely. I felt that when I said to myself, "I am!" And there were no problems what to invent. The whole creative process was based on the fact that I want something else. This is a pure creativity – creating new worlds.

Sometimes I see that this or that idea of mine, my technique was taken and copied by someone. Then I turn sharply in the other direction and work in a completely different manner. Let them try to catch up with me. I know that although I am not Michelangelo, no one will do what I do.





Стор./радеs 71—7



Я не заважаю картині народжуватися, вона сама себе пише, я лише допомагаю їй своїм пензлем І do not hinder the picture to be born, it writes itself and I'm just helping with my brush

ніколи наперед не знаю, що малюватиму. Виникає один образ, другий... Рука мене сама веде. Можу сказати: мало яку картину я писав головою, розумом. Вони мені нібито являються. Немов розмотуєш клубочок видінь, і поступово вимальовується картина. Світ мистецтва відрізняється від реального світу, він більш справжній. Мистецтво – це осягнення нового простору. Ти піднімаєшся на вершину, досягаєш горизонту і бачиш, що за ним – наступний горизонт. Так що знову потрібно шукати абсолютно нові художні засоби. Це безкінечний процес. І в цьому сенсі я божевільний, адже слово «божевільний» можна вживати не лише в негативному, але й у позитивному сенсі. Я, наприклад, за те, щоб працювати з божевільною напругою, із завзяттям. А згаслий вулкан нікого не зігріє... Задумів, внутрішніх заготовок у мене набагато більше, ніж завершених праць. У цих маленьких блокнотиках тисячі ескізів майбутніх картин, ніби закодованих. Їду в автобусі, у потязі, а образи так і рояться. Я їх занотовую кількома штрихами, аби не забути. Згодом, у майстерні, відкриваю свій нотатник і згадую. Зрозуміло, на полотні виходить зовсім не те, що тоді примарилося. Але я не заважаю картині народжуватися. Вона сама себе пише,

never know in advance, what I will draw. One image emerges, then another... My hand leads me. I can say that there are few pictures that I painted with my head, my mind. They seem to come to me. It's as if you unwind a ball of visions, and gradually a picture emerges. The world of art is different from the real world, it is more real. Art is the comprehension of a new space. You climb to the top, reach the horizon and see that there is next horizon behind it. So, you need to look for completely new artistic means again. This is an endless process. And in this sense, I'm crazy, because the word "crazy" can be used not only in a negative but also in a positive sense. For instance, I am "in favour" to work with crazy tension, with zeal, cause the extinct volcano will not warm anyone...

I have much more ideas, inner workings than completed works. In these little notebooks there are thousands of sketches of future paintings, they're coded. When I ride the bus, the train, the images swarm and I write them down in a few strokes, so I don't forget. Later, in the studio, I open my notebook and recall. Of course, on the canvas it turns out not what you dreamed up that moment. But I do not hinder the picture







Стор./pages 42-43

Що б я не робив, я маю спочатку здивувати себе, а потім дивувати людей. Жадоба новизни привела мене до того, щоб з'явився цей абсолютно новий світ

я лише допомагаю їй своїм пензлем. Назви картинам я даю тільки по завершенню роботи, тому що не знаю, що малюю. А коли картина вже готова, то я, розмірковуючи, розмовляю з нею: «Як назвати ту «файну» дівчину, що я намалював?», — маючи на увазі картину. Ось такий процес. Обмежую себе багато в чому, але, разом із тим, іде повна віддача. Якщо й лишаються мої сліди, то лишаються на віки.

Мої стосунки з мольбертом подібні до стосунків матері зі своїм дитятком, яке вона народила і не може відірвати від грудей. Я так само не можу відірватися від мольберта. Якось уже казав, що прикутий до нього, як раб до галери. Мольберт і художника розлучити неможливо. Це сіамські близнюки. Розлучаються вони лише в двох випадках: або мольберт ламається, або художник перестає існувати.

to be born. It writes itself, I just help with my brush.

I give names to paintings only when they are done, because I don't know what I'm painting. And when the picture is ready, I think about it and talk to it: "How to name that "nice" girl I just drew?" meaning the picture. Here is the process. I limit myself in many ways, but, at the same time, there is a full return. If my traces remain, they remain forever. My relationship with the easel is similar to a mother's relationship with her baby, whom she gave birth and cannot take away from her breast. I also can't get away from the easel. Once I said that I was chained to it like a slave to a galley. It is impossible to separate the easel from the artist. They are Siamese twins. They can be separated only in two cases: either the easel breaks, or the artist ceases to exist.





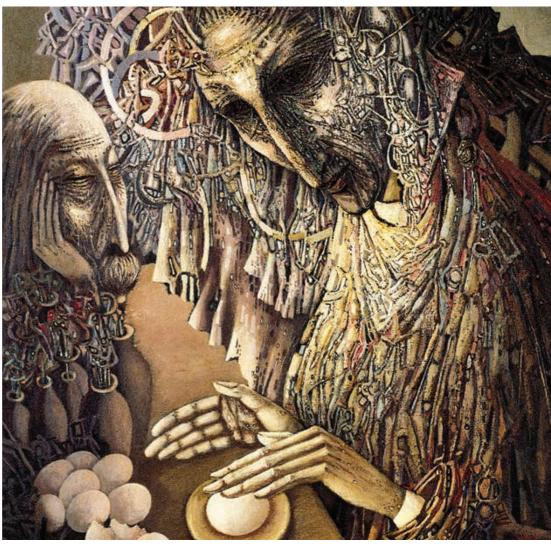


В моїх картинах не смуток, а тихі роздуми й зажура There is no sadness in my pictures, but quiet thoughts and sorrow

ажуть, що в моїх картинах багато суму, якогось смутку. Але це не сум, це просто не так дивляться на мої картини. Це тихі роздуми, там присутня мудрість. Це є тиша, божественна тиша. Якось навіть почув: «Марчук малює Божу тишу». Хтось може подумати, дивлячись на ці полотна, що я плачу. А я не плачу: то ε тиха зажура, ніби тиша перед грозою. У мене ніде нема шаленства, лише в моїх абстрактних речах – отам справжній вибух. А ще в моїх «нових експресивних» роботах (маю на увазі ті 500 робіт, що я зробив у Нью-Йорку). Знаєте, коли я стою перед мольбертом – це одна людина. Коли я з кимось, то я зовсім інший – тішуся, балагурю, дурію, спілкуюся. Мене часто запитують: «Ви такий нормальний ніби чоловік, такий веселий, а чого так малюєте?» «Та то інший чоловік там малює, – відповідаю.

hey say that my paintings are full of sadness and sorrow. But it's not sadness, they just look at my paintings the wrong way. It's a quiet reflection, there's wisdom in it. It is silence, divine silence. One day I even heard: "Marchuk draws the divine silence". Looking at these paintings, one may think that I am crying. But I'm not: it is a quiet melancholy, like silence before a storm. I have no madness anywhere, only in my abstract things – there is a real explosion. And in my "new expressive" works (I mean those 500 works I did in New York) as well. You know, when I stand in front of an easel, it's one person. When I'm with someone, I'm completely different, I'm happy, I'm playing pranks, going crazy, communicating. They often ask me: "You look like a normal man, so cheerful, and why do you draw like this?" "That was another man who drew that", I answer. "Here I am a man





Я люблю мріяти. Це так здорово – відчувати первісні враження про мрію. Вони не повинні закінчуватися, бо коли мрія збувається, тоді кінець усьому. Мрія – це прагнення, а коли чогось прагнеш, то й живеш – Тут я такий, а там я художник. Це два різних світи».

Сум – це не мистецька категорія. Графік малює тільки чорним і білим, але ніхто ж не каже, що це сумно. Тому що це така техніка. Я багато років малював у такій гамі, бо там кольори не потрібні абсолютно. Там потрібен зміст та мислення над картиною. Коли є кольори, то ти милуєшся кольорами, гармонією. Колір з'являється там, де він потрібен. Але для того, щоб висловитись на якусь тему, показати певний технологічний процес, то робиться не одна картина. Я так і працюю. Майже серіалами. Беру певну стилістику й обробляю, обробляю – до тих пір, поки вона, як кажуть, не вистрелить. Працюю в одному жанрі рік, іноді й довше, а коли він мені набридає, повертаюсь до якогось із попередніх. І паралельно малюю пейзажі. Пейзажі – хатки, сніг – я сам люблю цього Марчука. Тут ховається якась таїна, таїна місячної ночі. Місяць, сонце – то взагалі моя стихія. Якось із вікна майстерні побачив повний місяць. Він мене два тижні мучив. Стояв мені перед очима, поки я його не намалював.

and there I am an artist. These are two different worlds".

Sadness is not an artistic category. The graphic artist paints only in black and white, but no one says it's sad. Because this is such a technique. I have been painting in such a range for many years, because colours are not needed there at all. It requires meaning and thinking about the picture. And when there are the colours, you admire them and the harmony. The colour appears where it is needed. But in order to speak on a topic, to show a certain technological process, you need more than one picture. I work like that. Almost like a serial writer... I take a certain style and process it until, as they say, it shoots. I work in one genre for a year, sometimes longer, and when I get bored, I go back to the previous ones. And at the same time, I draw landscapes. Landscapes - houses, snow - I love this Marchuk myself. There's a mystery, the mystery of the moonlit night is hidden there. The moon, the sun is my element. It tortured me for two weeks. It stood in front of my eyes until I drew it.





Не визнаю ніяких традицій, бо традиція – це корова на приколі • I do not recognize any traditions, because tradition is like a chained cow

айстерність з'являється з процесом. Коли є якісь ілюзії, виникає потреба їх реалізувати. А тоді вже включається ремесло. Малюю, як ото горобці пшоно їдять (насиплю їм на балкон пшона, а вони — дзьоб-дзьоб). Я теж, як той горобець, тільки на полотні «дзьобаю». На кожній картині — кілька кілометрів ліній. На одну таку роботу йде два-три тижні. Бачив, як на Андріївському узвозі один художник намагався щось подібне намалювати, але в нього нічого не вийшло.

Я не визнаю ніяких традицій. Традиція — це корова на приколі. Корів виводять у поле, прив'язують до залізного прута в землі, а самі йдуть додому. Традиція тримає тебе в полоні.

Є художники, які все життя малюють в одному напрямку, в одному стилі, одними й тими самими фарбами. А я щоразу змінююся. Тому що ненаситний сам для себе. Жоден комп'ютер не може зі мною змагатись. У моїй голові десять комп'ютерів сидить. Якби мені було дано ще 100, 200, 300 років, я й тоді мав би що робити. Якби сказали небо розмалювати і дали б на це кілька тисяч років — розмалював би, і ніде б не повторився!

Якщо дивитись на моє мистецтво назагал, із позицій Рафаеля, то, безперечно,

astery comes with the process. When you have any illusions, there is a need to implement them. And then mastery is enabled. I draw like sparrows peck millet (I pour millet on the balcony, and they just beak-beak). And I'm like that sparrow, "beak" but on the canvas. There are a few kilometres of lines on the picture. One such painting takes two or three weeks. I saw an artist on Andriivskyi Descent trying to draw something similar, but he failed.

I do not recognize any traditions. Tradition is like a chained cow. They bring cows to the field, chain them to an iron rod in the ground, and go home. The tradition holds you captive.

There are artists who paint all their lives in one direction, in one style, with the same colours. And I change every time. Because I'm insatiable by myself. I'm just inexhaustible. No computer can compete with me. There are ten computers in my head. If I was given another 100, 200, 300 years, I would still have something to do. If they told me to decorate the sky and gave a few thousand years to do that, I would decorate it and never have repeated a line! If to look at my art in general, from the Raphael's point of view, of course, there would be something to criticize. From









Я полюбляю імпровізації, але картини доробляю до мікрона. Як музикант: він написав мелодію, а згодом її слід аранжувати, шліфувати

є що критикувати. З позицій когось дуже модерного, концептуального також є що критикувати. Але тепер такий світ, що мистецтво дуже розмаїте, критеріїв оцінки майже немає. Критерієм є певний час і певні опитування. Кожен художник завойовує людей, і те, скільки він їх завоював, і буде критерієм того, що сам цей художник на поверхні і вартий уваги спільноти. Я сам усе роблю досить важко і довго. Наприклад, пейзаж малюю на столі, схилений над ним день у день, і це дуже важко. Технологію свою я не передам, адже мушу бути в одному екземплярі. Я мушу робити те, чого люди ще не бачили.

the standpoint of someone very modern, conceptual, there is also something to criticize. But today the world of art is such diverse that there are almost no evaluation criteria. The criterion is a certain time and certain surveys. Every artist conquers people, and the quantity of people conquered is the criterion that this artist himself is on the surface and worth the attention of the public. I do everything by myself quite hard and slowly. For instance, I paint a landscape on a table, leaning over it day after day, and it's very difficult. I will never pass my technology, because there should be only one exemplar of me. I have to do things that people have never seen before.





Я ніколи не був собою задоволений, але нікому в цьому не зізнавався • I've never been satisfied with myself, but I never confessed in that to anyone

ненаситний, голодний на нове, маю щоденну потребу працювати, як вітряк на вітру. Ось тільки руки – не крила. Більше того, я буквально з дитинства «наркоман інформації», бо все мав знати. Є якась нестримна жага бачити, а ще більша – робити! Я ж не кажу «краще», я кажу «інше»! Люблю бачити інших, але ще більше люблю бачити себе. Що я ще можу зробити? Що я ще не зробив? Так викликаю сам себе на бій. Стою біля полотна і дивлюся на нього, а воно дивиться на мене. І я ще не знаю, що ж буде далі. Головне – вмочити квача в фарбу і почати «слідити» на полотні.

Я ніколи не був собою задоволений, але нікому в цьому не зізнавався. Завжди страждав від того, що не живу, як повинен. Ось не так! А як? Знаєте, я ж зовсім непрактична людина і жив усі ці роки всупереч усьому. Ніхто мені не допомагав, тільки заважали, особливо в радянські часи. Але, коли заходжу в майстерню і дивлюся на стоси картин, коли згадую полотна, розсіяні по світу, на душі стає тепліше. Це єдине, в чому я собою задоволений. Є вислів: «Життя іде, а біографія стоїть». Так ось, щоб

am insatiable, hungry for something new, I need to work every day like a windmill in the wind. But I have only hands, not the wings. Moreover, I have been the "information addict" since childhood, because I had to know everything. There is an uncontrollable thirst to see, and even greater – to do! I'm not saying "to do better", I'm saying "to do differently"! I love to see others, but I love to see myself even more. What else can I do? What haven't I done yet? That's how I challenge myself to fight. I stand near the canvas and look at it, and it looks at me. And I still don't know what will happen next. The main thing is to soak the brush in paint and start "tracing" on the canvas. I've never been satisfied with myself, but I never confessed in that to anyone. I have always suffered from not living as I should. Not that way! And how? You know, I'm a completely impractical person and have lived all these years in spite of everything. Nobody helped me, only hindered, especially in Soviet times. But when I go into the studio and look at the stacks of paintings, when I recall the canvases scattered around the world, my soul gets warmer. That's the only thing I'm happy with myself. There is a saying: "Life goes on, and the biography stands

Не кожну роботу я можу пояснити. Інколи з делікатності намагаюся витлумачити, але потім почуваюся виснаженим



переконатися, що моя біографія не стояла, я подумки перебираю свої роботи. Потрібен час, щоб картину зробити, а їх у мене вже близько п'яти тисяч, і я сміливо, як Рембрандт колись, можу сказати, що не даремно прожив своє життя. Чи всього досяг? Що ви, це виключено! Багато чого я ще не зробив. Чогось не зміг, щось іще не знайшов. І це «щось» мене жене вперед. Немає мені спокою. Мене наче хтось підганяє: ти не маєш права стояти, сидіти, спати, їсти, ти повинен працювати, працювати, працювати! Інколи я запитую себе: навіщо так мучитися? Іноді мені теж хочеться бути лінивим, кудись втекти – десь за обрій. Я хочу впасти на землю і дивитися в небо, хочу кохати. Усі ці бажання в мене є, вони нікуди не зникли. Але коли їх реалізовувати, якщо мольберт кличе і прив'язує до себе? ■

still". So, to make sure that my biography did not stand still, mentally I go through my work. It takes time to make a painting, and I have about five thousand of them already, and I can safely say, like Rembrandt, that I have not lived my life in vain. Have I achieved everything? No, absolutely not! I still have much to do. There was something I failed or haven't found yet. And this "something" drives me forward. I have no peace. It's as if someone is pushing me: you have no right to stand, sit, sleep, eat, you have to work, work and work! Sometimes I ask myself: why to suffer so much? Sometimes I also want to be lazy, to escape somewhere, somewhere beyond the horizon. I want to fall to the ground and look at the sky, I want to love. I have all these desires, they have not disappeared. But how to realize them, if the easel calls and binds to itself?









Ніде в світі немає такої гарної землі, як у нас Nowhere in the world will you find such a beautiful land as ours

Моя земля – тут, такої землі, як українська, на світі ніде немає! Я повернувся не в державу Україна, а на свою землю, до рідної землі

не можу довго сидіти на одному місці. Часом треба змінювати декорації і я йду до людей. Мені потрібні їхні обличчя, очі, голоси. Я радію, що є прекрасний світ, прекрасні люди. Похід з рюкзаком – це не моє. Не вмію заплющити очі й відпочивати. Хоч би де був – збираю, акумулюю. Ходжу по ярмарках – милуюсь людьми, записничок завжди під рукою, часто беру з собою й малий підрамник. Щось сподобається – замальовую. Нема сили, яка б мене присадила. Як із катапульти зриваюсь, тільки-но відчую, що пора. І себе мучу, і полотно. Без поїздок я неживий. Кожна, як творчий допінг. Збуджую фантазію, освіжаю душу, живу новими враженнями. В мандрівках я одинак, і в житті самітник. Страждаю від того, але такий вже маю характер. Якщо я кудись їду, то черпаю лише один сюжет – пейзаж. Я дивлюся на природу і на кожному кроці бачу красу, і мені хочеться її відтворити. Ніде в світі немає такої гарної землі, як у нас. Мені хочеться малювати все, що переді мною, все, що бачу. Колись я не міг знайти красивого класичного пейзажу, кілометри сходив полями, луками, лісами. Зараз у мене все ϵ під ногами, куди б я не ступив, усе можу намалювати. Природа – це те, що вічне й неповторне. Це те, що виростає, буде жити, помре і з'явиться знову, в іншій іпостасі.

can't sit still in one place for long. Sometimes you need to change the scenery and I go to people. I need their faces, eyes, voices. I am glad that there is a beautiful world, wonderful people. Hiking with a backpack is not mine. I can't close my eyes and have a rest. Wherever I am, I collect and accumulate. I go to fairs. I admire people, a notebook is always at hand, I often take a small stretcher with me. Once I liked something I do sketches of it. There is no force that would sit me down. I break free as if from the catapult once I felt that it's time. I torture both myself and the canvas. I'm dead without traveling. Each tour is like a creative doping. I excite the imagination, refresh the soul and live with new impressions. I am alone on my travels, and a recluse in life. I suffer from that, but this is my character.

If I go somewhere, I draw only one plot — the landscape. I look at the nature and see beauty at every step, and I want to recreate it. Nowhere in the world will you see such a beautiful land as ours. I want to draw everything in front of me, everything I see. Once I could not find a beautiful classical landscape, I walked kilometres through fields, meadows and forests. Now I have everything under my feet, wherever I go, I can draw everything. Nature is something that is eternal and unique. It is something that grows, will live, will die, and will reappear in another hypostasis.





Скільки моє життя триватиме, стільки й пісня співатиметься • The longer my life lasts, the longer the song is sung

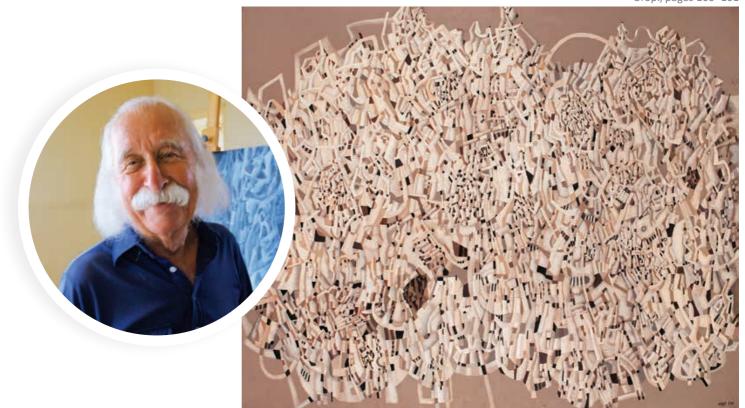
відкриваю нові світи, і це моя праця. Хтось закручує гайку на конвеєрі. А мій конвеєр – це мольберт. Я беру пензель, підходжу до полотна – махнув один раз, і вже від того почав танцювати до тих пір, поки не з'явиться той світ, який я малюю. Моя племінниця, як побачила картину у стадії перших штрихів, сказала, що вона теж так вміє малювати. Але я потім доводжу їх до кінця, проявляю в них зміст. У результаті мої роботи не піддаються копіюванню. Вони так технічно зроблені, що ніхто їх не скопіює, в тому числі я сам. Я мушу вив'язати, вплести один колір в інший, одну деталь в іншу – це і є «пльонтанізм». Бувають моменти, коли відчуваю, що вже не можу малювати й кидаю пензлі. Проходить два дні, і вони вже так дивляться на мене, ніби скучили й запитують: «Чоловіче, і що ти там отримав без нас? А зараз ти зробиш сліди на полотні, яких ніхто не зробить». І я роблю свої сліди. Я почуваю себе не те що в'язнем таланту – ув'язненим. А що робити? То є каторга. Може солодка, але каторга. Звісно, не така, як була в Тараса Шевченка, адже я можу робити те, що хочу, і стільки, скільки можу. Це сенс мого життя. І скільки воно триватиме, стільки й пісня співатиметься. Вона не змовкне.

am discovering new worlds, and this is my job. Someone tightens the nut on the conveyor. Moreover, my conveyor is an easel. I take a brush, go to the canvas, wave once, and start creating until the world I paint appears. When my niece saw the picture at the stage of the first strokes, she said she could draw that too. But then I bring them to the end and show the meaning. As a result, my work cannot be copied. They are made so technically that no one can copy them, including me. I have to knit, weave one colour into another, one detail into another; this is what I call the "pliontanism".

There are moments when I feel that I can no longer paint and throw brushes. Two days pass, and they already look at me as if they miss me and ask: "Man, what did you achieve there without us? And now go and make traces on the canvas, which no one will make". And I make my traces. I feel myself like not a prisoner of talent, but just a prisoner. And what to do? That is hard labour. Maybe sweet, but hard labour. Of course, not like Taras Shevchenko's, since I can do what I want, and as much as I can. This is the meaning of my life. And as long as it lasts, the song is sung. It will never be silent.

У кожному художникові є щось таке, що він хоче віддати людям і отримати натомість від них бодай добре слово





ОБЕРИ СВІЙ КОЛІР

CHOOSE YOUR COLOUR



Квайт Диск

Червоний

Quiet Disk

Red



Квайт Диск

Вінтаж

Quiet Disk

Vintage



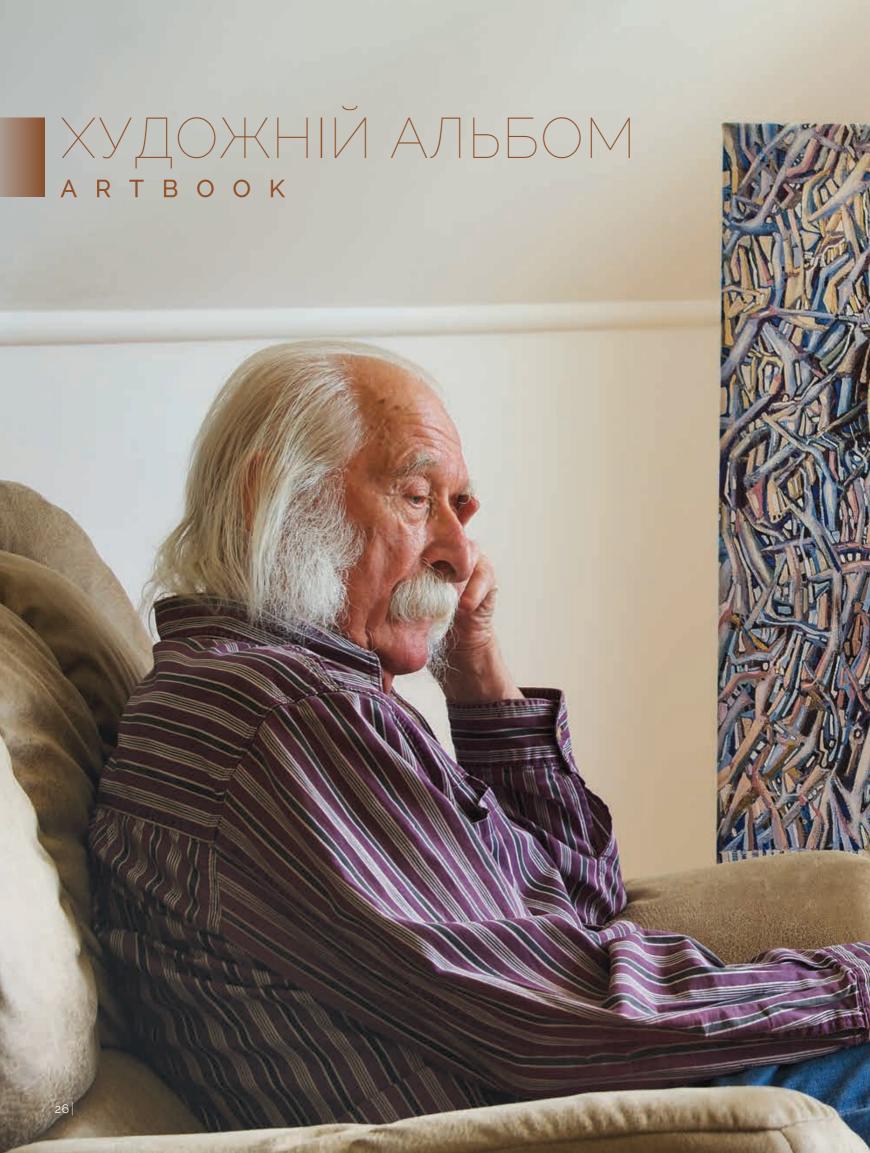
Хром

Chrome



Квайт Диск **Алюмінієвий лак**

Gloss Aluminium







Свій головний цикл я назвав «Голос моєї душі», бо з мене тоді виходив світ, який не можна пояснити жодною логікою. Все робилося підсвідомо, інтуїтивно, я нічого не видумував. Ніби хтось водив моєю рукою і якийсь світ виходив. Для мене це перли, це таке, що зараз я не зроблю. Я сам не знав, що роблю. Але я вже знав, що на правильній дорозі. А коли назбиралося в мене таких до сотні робіт, прийшло осяяння: це голос моєї душі! І тоді я в себе повірив, уперше відчув велику втіху і довго бачив увесь світ у рожевих фарбах. Ось так у 1965 році і з'явився цикл «Голос моєї душі». Згодом він стане стовбуром дерева, котрому впродовж мого життя судилося обростати новими й новими гілочками.

THE VOICE OF MY SOUL

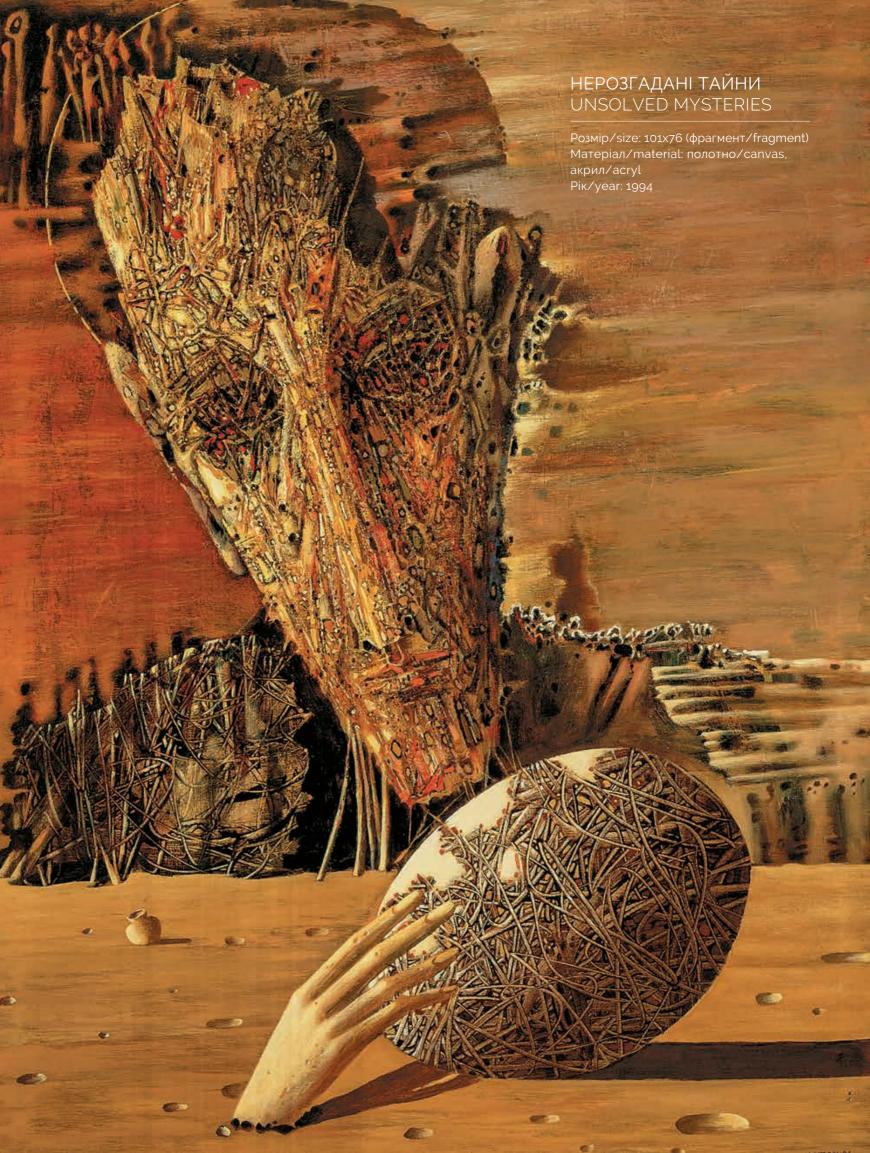
I called my main series the "The Voice of My Soul", because that time a world that came out of me was difficult for me to explain by any logic. Everything was done subconsciously, intuitively, I did not invent anything. It was as if someone was driving with my hand and some world was coming out. For me, it's pearls, it's something I can't do now. I did not know what I was doing. But I knew that I was on the right way. And when I had up to a hundred of such works. I was had an insight: this was the voice of my soul! And then I believed in myself, for the first time I felt great joy and for a long time I saw the whole world in pink colours. That's how the "The Voice of My Soul" series appeared in 1965. Eventually, it will become the trunk of a tree that has been destined to give birth to new and new branches throughout my life.

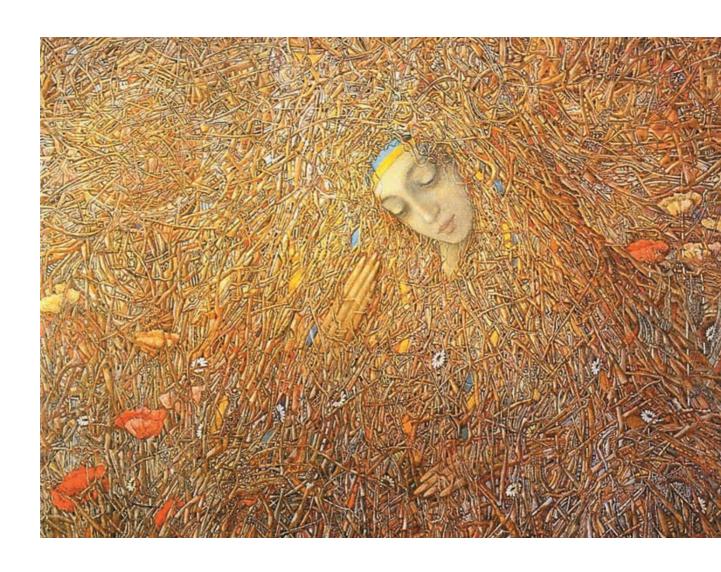
CBITЛО В ÏÏ РУКАХ THE LIGHT IN HER HANDS

Po3мip/size: 90x90 (фрагмент/fragment)
Maтepiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl
Piк/year: 1996



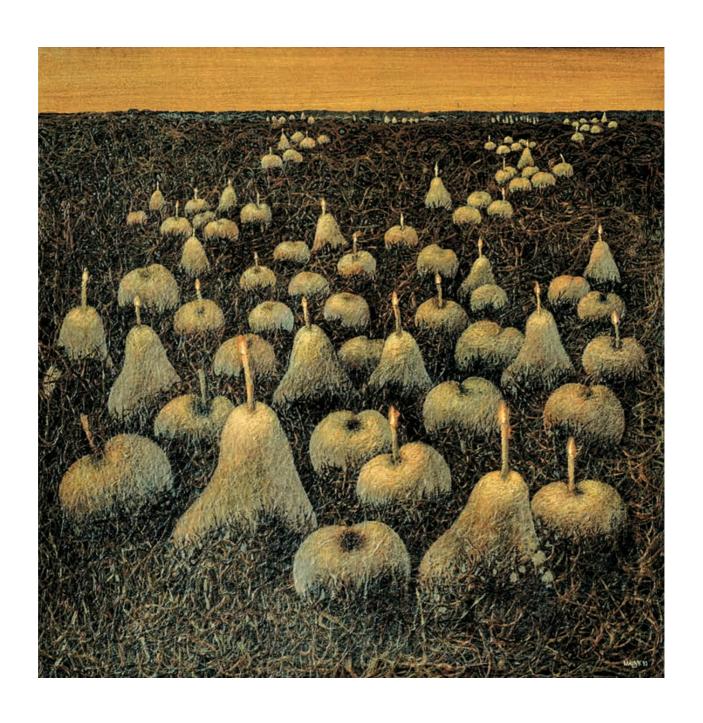






ПРОБУДЖЕННЯ AWAKENING

Po3мip/size: 100x120 (фрагмент/fragment) Maтepiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl Piк/year: 1992



I 30PI НАД НИМИ СЯЯЛИ AND THE STARS SHINED OVER THEM







БЕЗМЕЖНІСТЬ

INFINITY

Розмір/size: 91x91

Maтepiaл/material: полотно/canvas,

акрил/acryl Piк/year: 1989



У КОЛІ ОБРАЗІВ МОЇХ IN THE CIRCLE OF MY IMAGES

Po3мip/size: 120x100 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Рік/year: 1994



I BITEP ПРОХОДИВ КРІЗЬ ТІЛО ЙОГО AND THE WIND WENT THROUGH HIS BODY

Po3мip/size: 100x76 (фрагмент/fragment) Maтepiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Pik/year: 1989



СКАЖИ MEHI ПРАВДУ TELL ME THE TRUTH

Poзмip/size: 100x80 (фрагмент/fragment) Maтepiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Рік/year: 1995

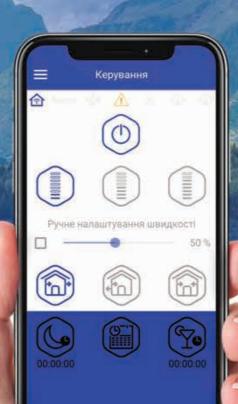
Комфортний мікроклімат у вашому домі

COMFORTABLE MICROCLIMATE IN YOUR HOUSE



VENTO EXPERT

A50-1 S10 W V.2





Вентиляційна установка з регенерацією енергії і керуванням через Wi-Fi

Air handling unit with energy recovery and Wi-Fi control





ЦВІТІННЯ

Ця серія з'явилась у мене в далекому 1973 році. Власне, з квітів у дитинстві і починався художник Марчук. Вони розвивали мої фантазії і створювали ілюзію досконалості. Кожна квітка фантастична й неповторна. Вивчив їхні можливості як природних барвників. 3 них плів віночки дівчатам, коли ходили в поле. Гот згадав своє дитинство, цей рай: капусту, коноплю, садок вишневий коло хати. І знову почав малювати квіти: реальні, нереальні, сюрреалістичні все розмаїття. Це друга гілочка мого дерева. Дуже люблю волошки й ромашки, маки. Спробуйте їх перелічити в композиціях на моїх картинах!

I БІЛИМ ЦВІТОМ ЗАЦВІЛИ AND THE WHITE FLOWERS BLOOMED

Po3мip/size: 91x91 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Pik/year: 1994

FLOWERING

This series appeared back in 1973. Actually, the artist Marchuk started with flowers when he was a child. They developed my fantasies and created the illusion of perfection. Each flower is fantastic and unique. I've studied their properties as natural dyes. I made wreaths out of them for girls when we went to the field. And so I remembered my childhood, this paradise: a cabbage, hemp, a cherry orchard near the house. And I started to draw flowers again: real, unreal, surreal all variety of flowers. This is the second branch of my tree. I really like cornflowers and daisies, poppies. Try to list them in the compositions of my paintings!



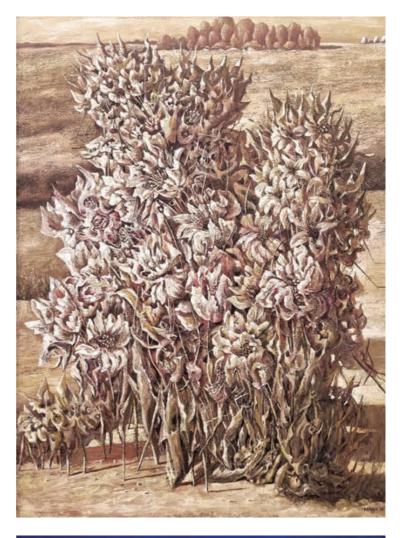
ЧОВНИ ЦВІТОМ ПОРОСЛИBOATS GROWN WITH FLOWERS



Poзмip/size: 80x60 (фрагмент/fragment)

Matepiaл/material: полотно/canvas, темпера/tempera

Piκ/year: 1979





ЦВІТІННЯ НА СИНЬОМУ ФОНІ FLOWERING ON A BLUE BACKGROUND

Poзмip/size: 61x46 (фрагмент/fragment)

Maтеріал/material: полотно/canvas, темпера/tempera

Piκ/year: 1976



MICSHHI KBITU MOON FLOWERS

Poзмip/size: 62x46,5 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: картон/cardboard, темпера/

tempera Рік/year: 1976



ПОЛУМ'Я ЧЕРВОНИХ МАКІВ RED POPPY FLAME

Розмір/size: 80x80

Matepiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

. Рік/year: 1986





СПОГАДИ ДИТИНСТВА CHILDHOOD MEMORIES

Poзмip/size: 70x80 (фрагмент/fragment)

Matepiaл/material: полотно/canvas, темпера/tempera

Рік/year: 1979

ДИХАЙТЕ НА ПОВНУ!

BREATHE FREELY!





ПЕЙЗАЖ

У студентські роки я малював дуже багато пейзажів, але то мене не задовольняло, я не хотів малювати так, як усі. І ось нарешті я винайшов власну техніку, якою ніхто ніколи не малював і малювати не буде безкінечну плутану лінію, яку треба снувати, як павук. Так у 1972 році було розпочато новий цикл моїх робіт під назвою «Пейзаж». Я не пишу міських пейзажів, тому що вони вже ϵ , їх створено і вони не міняються: чудові архітектурні будівлі, розгалужені вулиці, бистрина життя. Мені цікавіше село, земля, яка щоразу інша: там посіяли й посадили, там викопали, там зазеленіло, там проклюнулася квітка, там сонце висвітлює якусь ніжну химерію, літають птахи. Міські пейзажі мають своїх фотомайстрів. Я малюю те, що вічне.

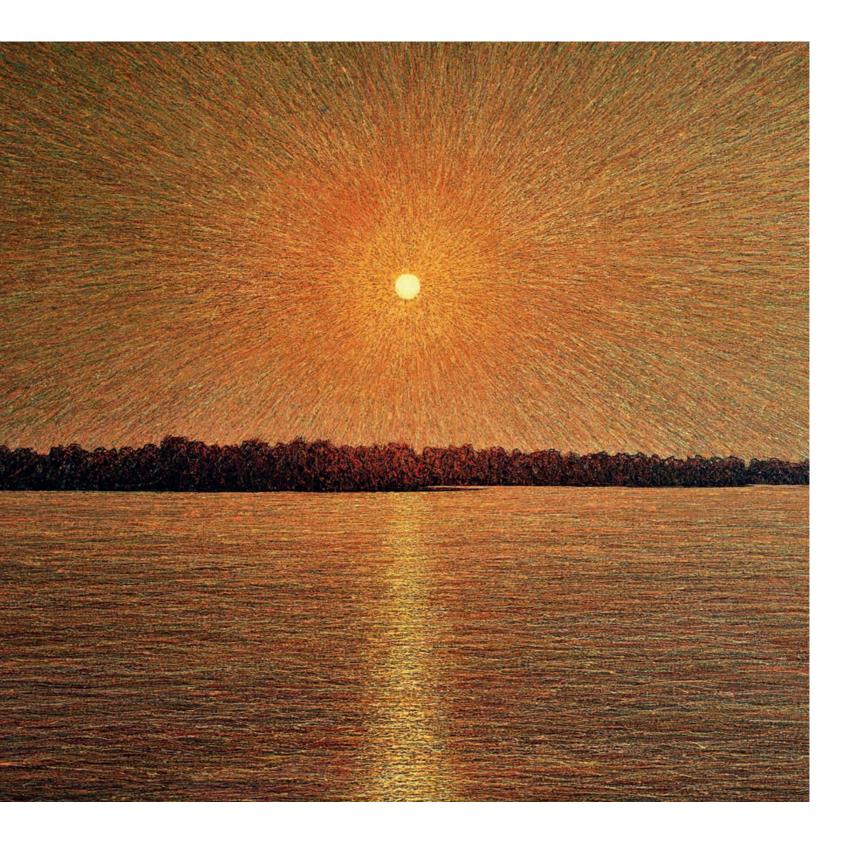
LANDSCAPE

When I was a student, I painted a lot of landscapes, but I was not satisfied with that, I didn't want to paint like everyone else. Finally, I invented my own technique, in which no one has ever drawn and will never draw - an endless tangled line that must be spun like a spider. So in 1972 a new series of my works called the "Landscape" emerged. I do not write urban landscapes, because they already exist, they have been created and they do not change: beautiful architectural buildings, branched streets, the speed of life. I am more interested in the village, in the land that is always different: there they sowed and planted, there they dug, there it turned green, there a flower hatched, there the sun illuminates some gentle chimera, birds fly. Urban landscapes have their own photography masters and I draw eternal things.

TИХО НАВКРУГИ QUIET ALL AROUND

Po3мip/size: 100x100 (фрагмент/fragment)
Matepian/material: полотно/canvas,
акрил/acryl
Piк/year: 2018





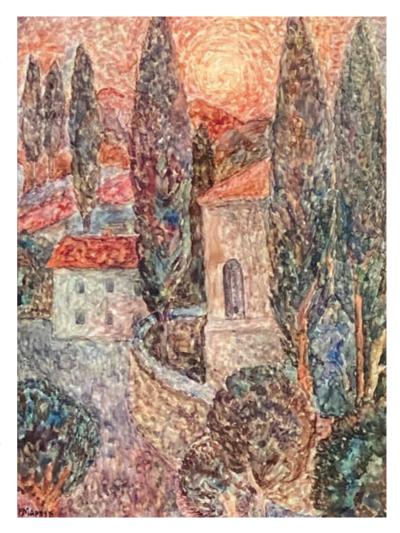
ЗІЙШЛО COHЦЕ НАД ДНІПРОМ THE SUN ROSE ABOVE THE DNIPRO

КРИМСЬКИЙ МОТИВ CRIMEAN MOTIVE

Posмip/size: 20x27 (фрагмент/fragment) Maтepian/material: папір/рарег,

акварель/watercolour

Piĸ/year: 1963



HIY Y CTEПУ NIGHT IN THE STEPPE

Poзмip/size: 80x80 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: картон/cardboard,

темпера/tempera Piк/year: 1984





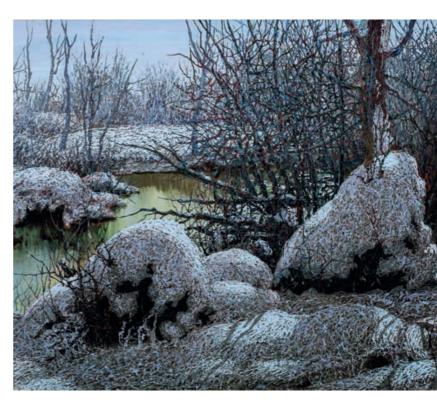




БІЛЕ ПОЛЕ ЗА СЕЛОМ WHITE FIELD OUTSIDE OF VILLAGE

Posмip/size: 74x100 (фрагмент/fragment)
Матеріал/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Рік/year: 2004



ПОДИХ BECHИ THE BREATH OF SPRING

Poзмip/size: 60x80 (фрагмент/fragment) Maтepiaл/material: полотно/canvas, темпера/tempera Piк/year: 1987 50

51



ЦИКЛ ШЕВЧЕНКІАНА

У моїй шевченкіані - сорок дві роботи. Виконав їх за один рік, вісімдесят третій. Підступався багато років, набирав багаж. Майже рік вставав і лягав з «Кобзарем», сторінки геть списав олівцем. Слід було визначитись, якою іти дорогою - класичних традицій чи вільного трактування. Довго не думав: звісно ж, другою. Червоні шаровари, вишиванки для мене ролі не грали, жодного етнографізму у втіленні. Головне - це люди з їхніми характерами, переживаннями, муками. Шевченко - в їхніх образах, в їхніх головах і думах. Коли зримо побачив композицію – запалився. Немов по конвеєру йшло. Потім Дмитро Павличко сказав таке про мою шевченкіану: «Марчук явив нам свого Шевченка, не подібного на Шевченка Сластьона чи Касіяна, але саме тим і цікавого. Була ще, мабуть, у художника мета показати, що «Кобзар» - це вже не книжка, а плоть землі нашої. Тріщини, які пробігають через долоні, одяг, бандури, чола шевченкових персонажів, нагадують тріщини у висохлому від суховію чорноземі. Відчувається спекотна суша землі, але і її родючість, непохитність і незнищенність».

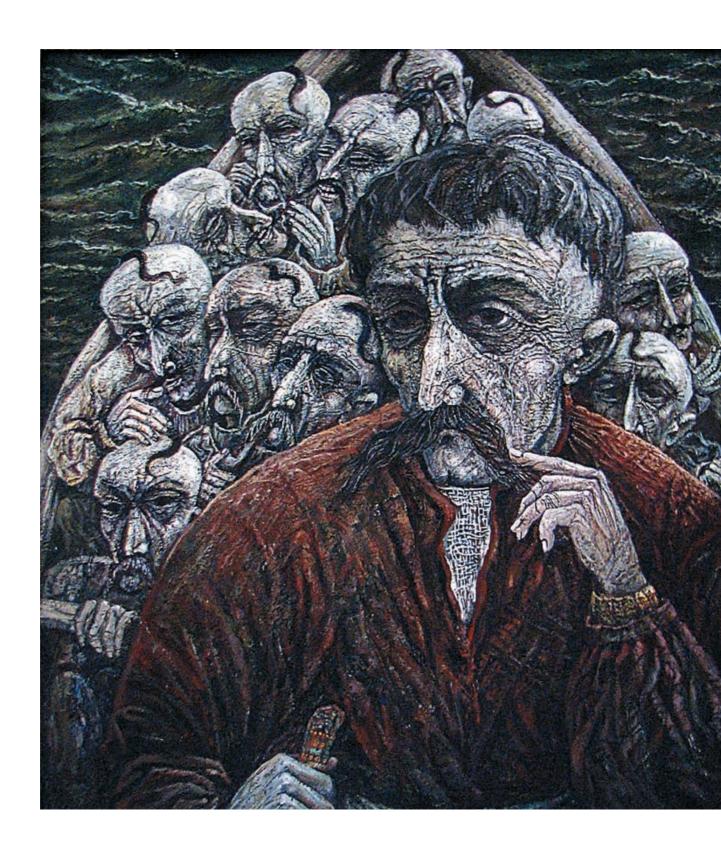
THE SHEVCHENKO'S COLLECTION

My Shevchenko's Collection consists of forty-two works. I completed them within one year, namely, nineteen eighty-three. I've been trying to approach this topic for many years, I was gathering the stock. For almost a year, I got up and went to bed with the Kobzar, and wrote down the pages in pencil. I had to decide which way to go, classical or free interpretation. I did not think for a long time: of course, I chose the second one. Red vide trousers and embroidered shirts did not play a role for me, no ethnography in the embodiment of my pictures. The main thing is people with their characters, experiences, torments. Shevchenko is in their images, in their heads and thoughts. When I saw the composition visibly, it fired my imagination. It was as if on a conveyor belt. Later Dmytro Pavlychko said about my Shevchenko's Collection: "Marchuk showed us his Shevchenko, not like Slastion's or Kasiyan's, and that is why it is interesting. Apparently, the artist's goal was to show that "Kobzar" is no longer a book, but the flesh of our land. The cracks that run through the palms, clothes, banduras, and foreheads of Shevchenko's characters resemble cracks in a black soil dried up by the dry wind. Besides hot drought land, one could feel its fertility, steadfastness and indestructibility."



I3 ЦИКЛУ «ШЕВЧЕНКІАНА» THE "SHEVCHENKO'S COLLECTION" SERIES

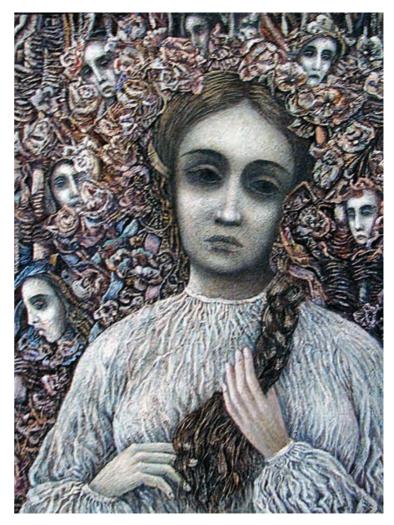
Рік/year: 1983



I3 ЦИКЛУ «ШЕВЧЕНКІАНА» THE "SHEVCHENKO'S COLLECTION" SERIES

Po3мip/size: 60x50 (фрагмент/fragment) Maтеріал/material: картон/cardboard, темпера/tempera Piк/year: 1983







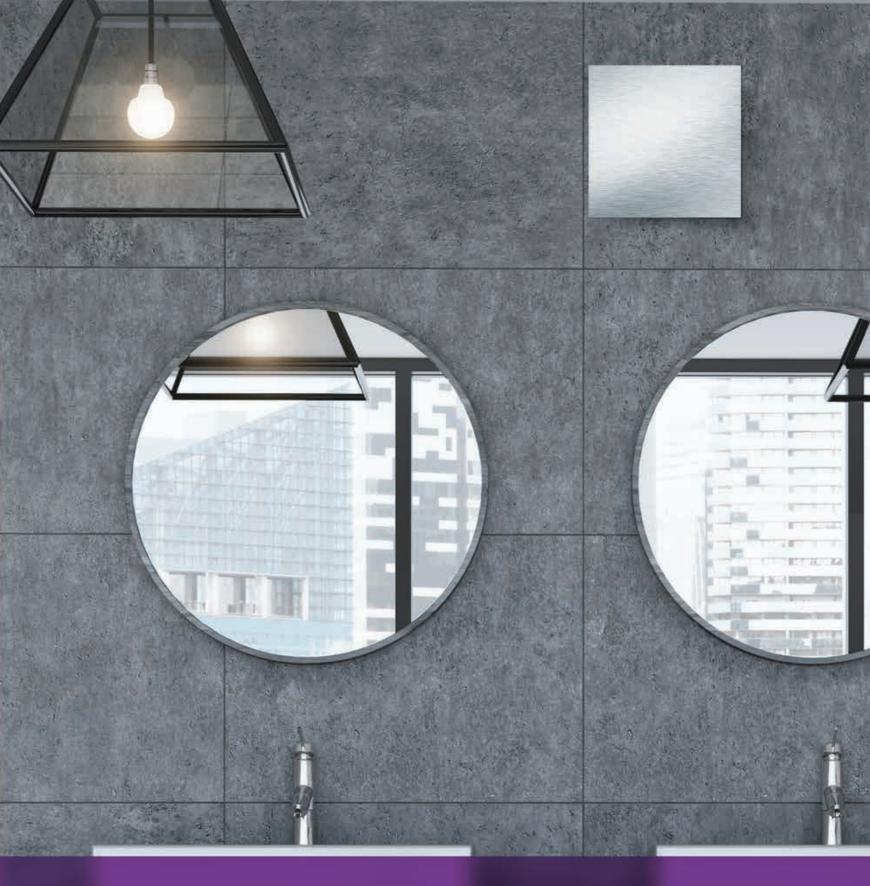
I3 ЦИКЛУ «ШЕВЧЕНКІАНА» THE "SHEVCHENKO'S COLLECTION" SERIES

Poзмip/size: 60х50 (фрагменти/fragments) Matepiaл/material: картон/cardboard,

темпера/tempera Piк/year: 1983



A new design solution for home ventilation is the modular Design Concept system, which consists of the Ace and Base extract fans, ventilation grilles and includes a number of removable designer decorative panels.



СКАНДИНАВСЬКИЙ АБО ЛОФТ?

Обери вентиляцію під стиль інтер'єру!

SCANDINAVIAN OR LOFT?

Choose ventilation for your interior style!

ПОРТРЕТ

Наприкінці 70-х - початку 80-х років я почав писати портрети. Любив малювати людей похилого віку, це складніша фактура, є за що зачепитися. Найкращим чоловічим портретом вважаю портрет свого вчителя Романа Сельського. Мене надихнуло його обличчя - специфічне, загадкове, одухотворене. Найбільш вдалим жіночим мені здається портрет Соломії Павличко - усі, хто його бачив, кажуть, що мені вдалося вихопити її незвичайний погляд, ледь не передбачити її трагічну долю. Після цього я ще кілька жіночих портретів створив, але більше до цього рівня так і не зміг піднятися. 3 1982 року перестав систематично працювати в цьому жанрі.

PORTRAIT

In the late 70s - early 80s I started painting portraits. I liked to draw elderly people, because they have more complex texture, there's something to hang on to. I consider the portrait of my teacher Roman Selskyi to be the best male portrait. I was inspired by his face - specific, mysterious, spiritual. The most successful female portrait is the one of Solomiia Pavlychko's - everyone who saw it said that I managed to capture her unusual look, and almost to predict her tragic fate. After that, I created a few more female portraits, but could not rise to this level. In 1982, I ceased working systematically in this genre.

AKAДЕМІК МИКОЛА AMOCOB MYKOLA AMOSOV, THE ACADEMICIAN

Po3мip/size: 80x64 (фрагмент/fragment) Maтepiaл/material: полотно/canvas, темпера/tempera Piк/year: 1980







ХУДОЖНИК ВАЛЕРІЙ МАРТИНЧИК VALERII MARTYNCHYK, THE ARTIST

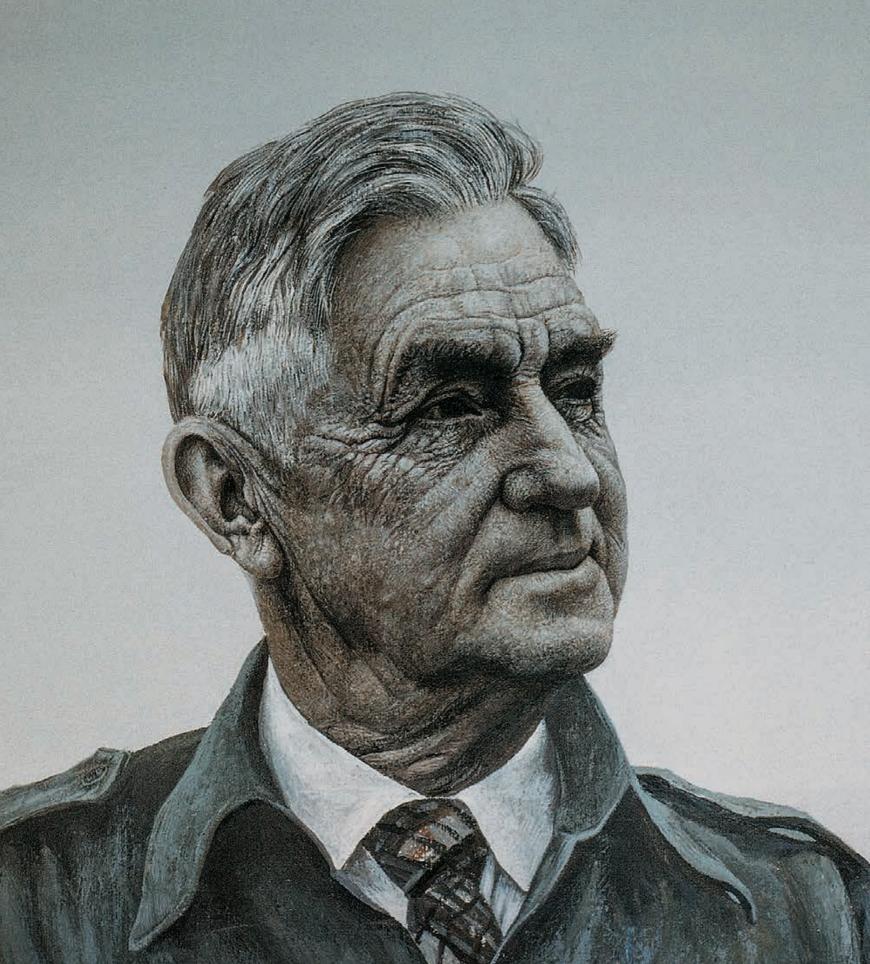
Poзмip/size: 60х47 (фрагмент/fragment)

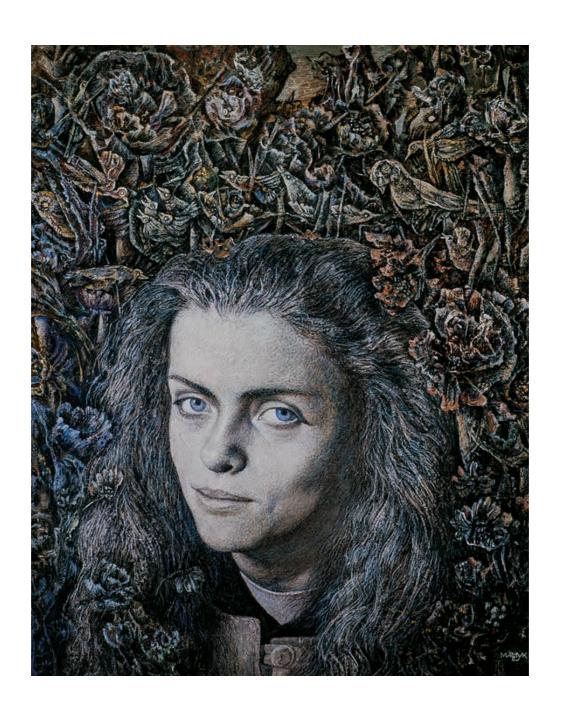
Матеріал/material: картон/cardboard, темпера/tempera

Pik/year: 1981

AKAДЕМІК ОЛЕГ AHTOHOB OLEH ANTONOV, THE ACADEMICIAN

Po3мip/size: 80x64 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: полотно/canvas, темпера/tempera Piк/year: 1982





COЛОМІЯ ПАВЛИЧКО SOLOMIIA PAVLYCHKO

Рік/year: 1981

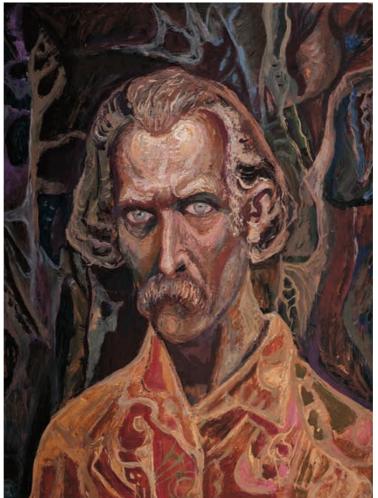




MAP'ЯНА MARIANA

Po3мip/size: 71x60 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: полотно/canvas,

темпера/tempera Piк/year: 1984



ABTOΠOPTPET SELF-PORTRAIT

Poзмip/size: 50х40 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: картон/cardboard,

темпера/tempera **Piк/year**: 1980





КОЛЬОРОВІ ПРЕЛЮДІЇ

Поїхав я якось в село, сидів у хаті, просто дивився на акварелі й думав: «Ну чого я ще не робив?». І раптом щось ніби стрельнуло в голову: а що можна зробити з акварелі? Вирішив: щоб це не було щось предметне, щоб це була обсервація світла. Деякі навички я вже мав – коли перебрався до Києва, робив певні абстрактні речі, проспекти: рвав папір, користувався наліпками, виклеював аплікації. Довелося пригадувати, імпровізувати. Брав більші, менші формати, порівнював малювання із джазовими композиціями. Я джаз не дуже люблю, але в моїй роботі була візуальна імпровізація, і тут я знаходив радість. Малював абсолютно розкуто, імпровізація була фантастична, рука за нею не встигала. Захопився не на жарт, то була абсолютна свобода творчості – ритм, колір, гармонія, форма!

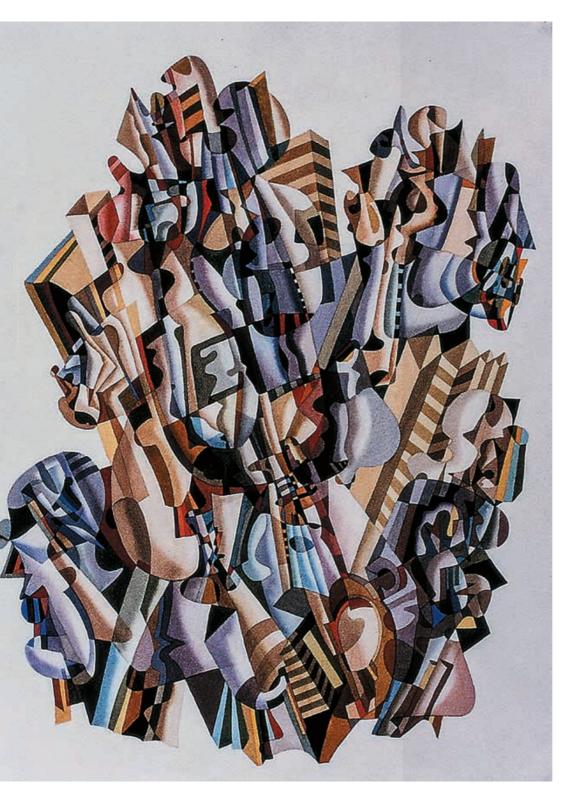
I3 ЦИКЛУ «КОЛЬОРОВІ ПРЕЛЮДІЇ» THE "COLOURFUL PRELUDES" SERIES

Poзмip/size: 59x46 (фрагмент/fragment) Matepian/material: папір/рарег, акварель/watercolour

Рік/year: 1985

COLOURFUL PRELUDES

Once I went to the village, sat in the house, just looked at the watercolours and thought: "Well, what have I not done yet?". And suddenly something shot into my head: what could I do with watercolours? I decided: it will not be something objective; it will be an observation of light. I already had some skills, when I moved to Kyiv, I did certain abstract things, prospectuses: I tore paper, used stickers, glued applications. I had to remember, improvise. I took larger, smaller formats, compared drawing with jazz compositions. I don't like jazz very much, but there was visual improvisation in my work, and that's where I found joy. I drew completely loosely, improvisation was fantastic, and my hand could hardly keep up with it. I was really fascinated, it was absolute freedom of creativity rhythm, colour, harmony, form!

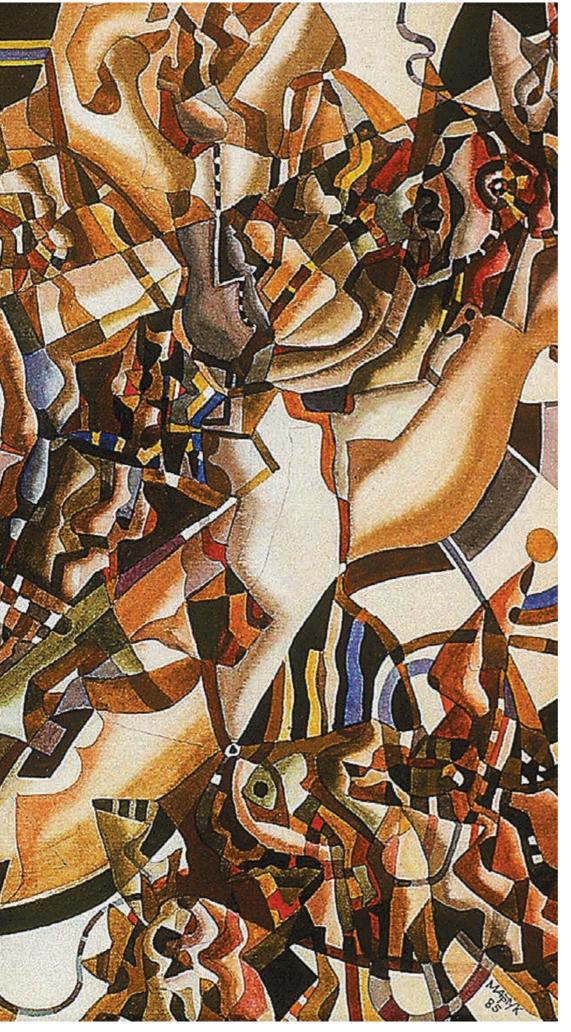




I3 ЦИКЛУ «КОЛЬОРОВІ ПРЕЛЮДІЇ» THE "COLOURFUL PRELUDES" SERIES

70

Po3мip/size: 59x46 (фрагменти/fragments) Maтepiaл/material: папір/рарег, акварель/watercolour Piк/year: 1985–1990







I3 ЦИКЛУ «КОЛЬОРОВІ ПРЕЛЮДІЇ» THE "COLOURFUL PRELUDES" SERIES

Poзмip/size: 59x46 (фрагменти/fragments) Maтерiaл/material: папір/рарег,

акварель/watercolour **Piк/year**: 1985–1990



I3 ЦИКЛУ «КОЛЬОРОВІ ПРЕЛЮДІЇ» THE "COLOURFUL PRELUDES" SERIES

72 73

Po3мip/size: 59x46 (фрагмент/fragment) Maтepiaл/material: папір/рарег, акварель/watercolour Piк/year: 1985



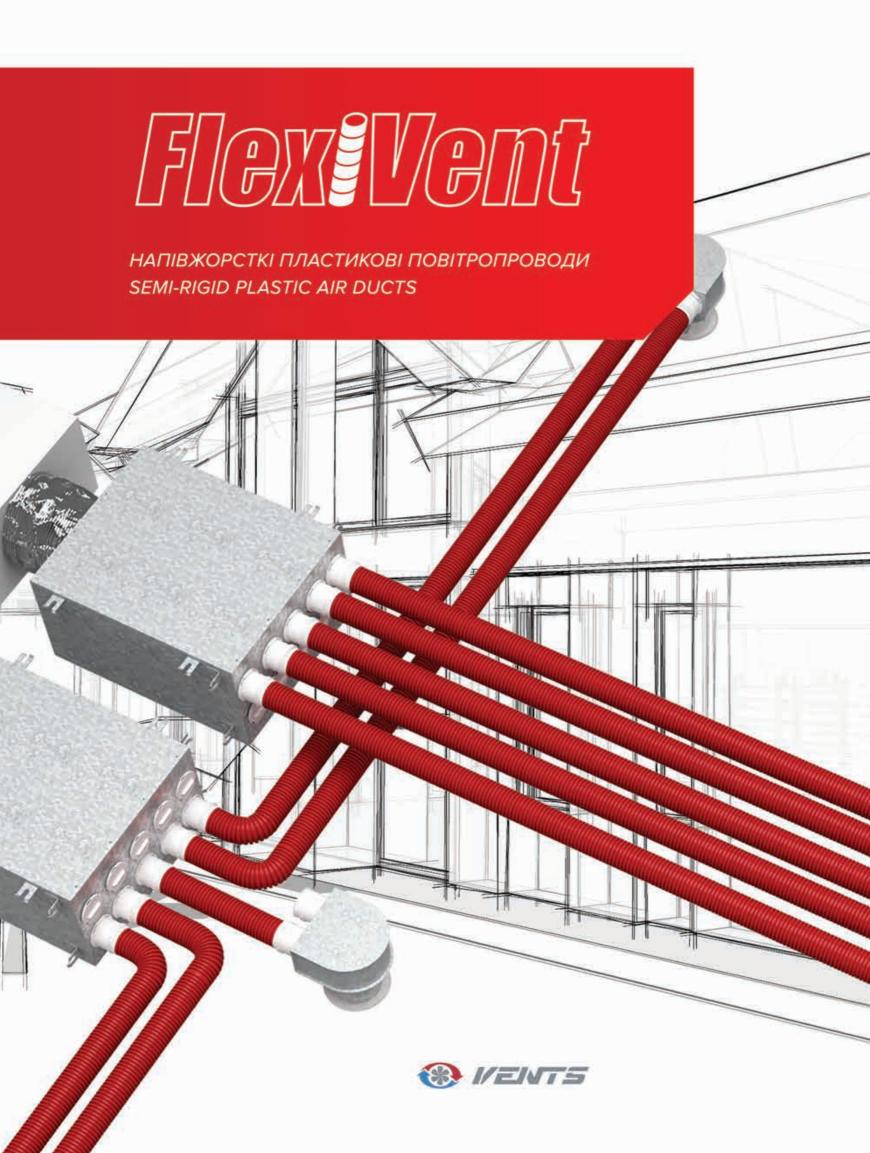


I3 ЦИКЛУ «КОЛЬОРОВІ ПРЕЛЮДІЇ» THE "COLOURFUL PRELUDES" SERIES

Po3мip/size: 59х46 (фрагменти/fragments) Maтерiaл/material:

папір/рарег, акварель/watercolour

Рік/year: 1985-1990



НАПІВЖОРСТКІ ПЛАСТИКОВІ ПОВІТРОПРОВОДИ FLEXIVENT — ГНУЧКЕ РІШЕННЯ ДЛЯ ВАШОГО БУДИНКУ

Модульна система розподілу повітря FlexiVent базується на використанні компактних гофрованих повітропроводів круглого перерізу діаметром 75 мм з ударостійкого пластику.

Із FlexiVent ви можете легко та швидко встановити енергоощадну систему вентиляції в будинку, квартирі, на етапі нового будівництва або капітального ремонту. Повітропроводи підходять для монтажу в підлозі, на стінах та стелі.

CUCTEMA FLEXIVENT — **ЕНЕРГООЩАДНА** ВЕНТИЛЯЦІЯ У ВАШОМУ БУДИНКУ

Система FlexiVent застосовується у поєднанні з вентиляційними припливно-витяжними установками. Припливно-витяжна установка відповідає за переміщення та очищення повітря, а також за передавання тепла від витяжного повітря припливному. Система FlexiVent призначена для правильного розподілу вентиляційного повітря між кімнатами.

Компактність. Підходять для нестандартних стель зі складним дизайном, а також для підлоги з підігріванням



Compactness. Suitable for nonstandard ceilings with a complex design and for heated floors

Матеріал та форма напівжорстких каналів дозволяють їм витримувати велике зовнішнє навантаження



The material and shape of the semi-rigid ducts allow them withstanding high external loads

Низький рівень шуму



Low noise level

Швидке та зручне складання за рахунок гнучкості каналів та універсальних з'єднувальномонтажних елементів



Quick and easy assembly due to the flexibility of ducts and the universal connecting and mounting elements

FLEXIVENT-SEMI-RIGID PLASTIC AIR DUCTS - A FLEXIBLE SOLUTION FOR YOUR HOUSE

The FlexiVent modular air distribution system is based on the use of compact 75 mm round corrugated air ducts made of impact-resistant plastic.

With FlexiVent you can easily and quickly install an energy-saving ventilation system in a house or apartment being at the stage of new construction or an overhaul.

The air ducts can be integrated into floors. walls or ceilings.

FLEXIVENT - ENERGY-SAVING VENTILATION IN YOUR HOUSE

The FlexiVent system is used in combination with air handling units. The air handling unit is responsible for moving and cleaning the ventilation air, as well as for transferring heat from the exhaust to the supply air.

The VENTS FlexiVent system is designed to proper distribute ventilation air among the spaces.



Працювати з натюрмортом я не любив зі студентських років. Це заняття видавалося мені одноманітним і нецікавим. Звернувся до цього жанру під час перебування в еміграції, у Нью-Йорку. Спало на думку зобразити звичне у незвичний спосіб, вдихнути у різні предмети життя і настрій. Асиметричне пльонтання, гра кольорами й пропорціями зробили свою справу. Мої натюрморти самобутні й ні на чиї інші не подібні. Більшість цих робіт так і залишилися в Америці. Коли у 2019 році в Українському інституті Америки у Нью-Йорку проходила виставка «Ivan Marchuk: Paintings», вони доповнили експозицію, привезену з України.

THE STILL LIFE

I haven't liked working with still life since I was a student. It seemed to be monotonous and uninteresting. I turned to this genre while being in exile in New York. It occurred to me to depict the usual in an unusual way, to inspire in various objects a new life and mood. Asymmetrical "pliontaning", playing with colours and proportions did their job. My still lives are original and unlike no one else's. Most of these works remained in America. When the exhibition "Ivan Marchuk: Paintings" was held at the Ukrainian Institute of America in New York in 2019, these works complemented the exhibition brought from Ukraine.

ЖОВТІ ЧЕРЕШНІ YELLOW CHERRIES

Posмip/size: 100x90 (фрагмент/fragment)
Matepian/material: полотно/canvas, акрил/acryl
Piк/year: 1995







БІЛІ ВАЗИ WHITE VASES

78 79

Po3мip/size: 76x76 (фрагмент/fragment) Matepian/material: полотно/canvas, акрил/acryl Piк/year: 1993



ЗОЛОТА СИМФОНІЯGOLDEN SYMPHONY

Po3мip/size: 90x100 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Рік/year: 1993



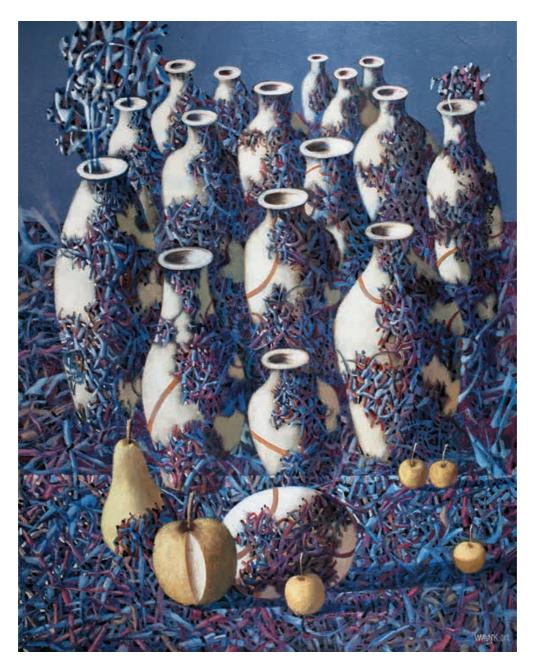


ПИСАНКИ EASTER EGGS

Poзмip/size: 61x76 (фрагмент/fragment)

Maтepiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Рік/year: 1994



ЕЛЕГІЯ ELEGY

Poзмip/size: 100x76 (фрагмент/fragment)

Mатеріал/material:

полотно/canvas, акрил/acryl

Pik/year: 2012

A ЩО ТУТ ДІЄТЬСЯ? AND WHAT'S HAPPENING HERE?







HOBI EKCПРЕСІЇ

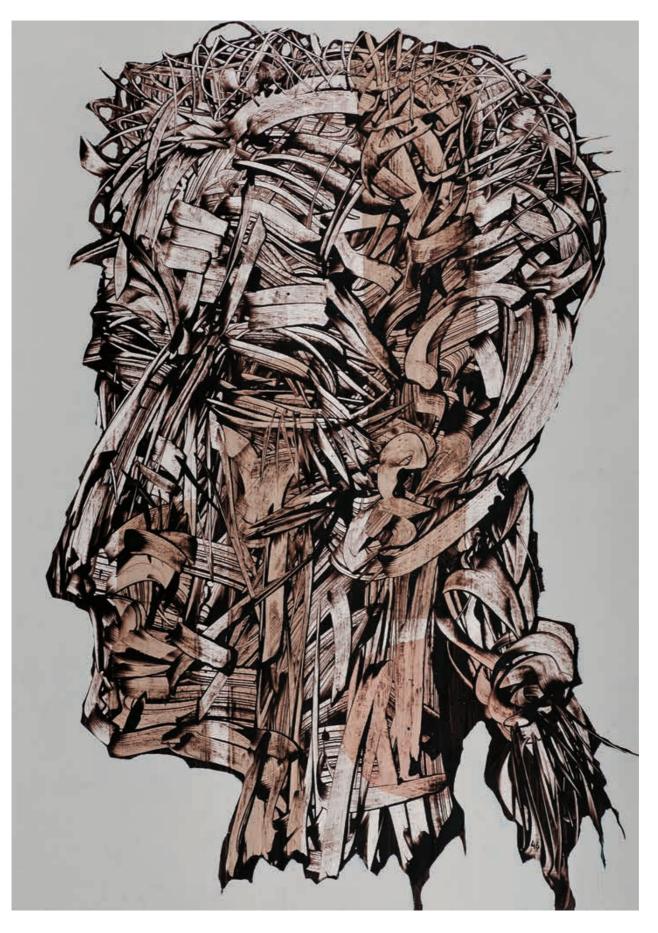
Цей цикл з'явився під час мого перебування в Америці і налічує 500 робіт. Це феєрверк техніки, феєрверк штриха. Під час роботи рука в мене може виконувати 20 рухів за секунду. Пригадую, як у 2001 році в Штатах мав велику виставку. Американці дуже полюбляють всілякі фокуси, тому я вирішив їм продемонструвати, як роблю ці «Нові експресії». Спочатку попросив перевдягти мене в робоче вбрання, бо був при параді. На мене нап'яли здоровенний комбінезон, ну прямо як у Робінзона Крузо. Я заготував аркуш паперу, узяв фарбу й пензлі і почав малювати. Народу було повно. За дві хвилини під бурхливі оплески я вручив автопортрет, де була 1001 деталь, директору галереї, власнику цього центру.

I3 ЦИКЛУ
«HOBI EKCПРЕСІЇ» (#59)
THE "NEW EXPRESSIONS"
SERIES (#59)

Posмip/size: 60x50 (фрагмент/fragment) Maтepian/material: папір/рарег, акрил/acryl Pik/year: 1993

NEW EXPRESSIONS

This series appeared during my stay in America and consists of 500 works. This is the fireworks of a technique and touch. When I'm working, my hand could make 20 movements per second. I remember I had a big exhibition in the United States in 2001, Americans love all sorts of tricks, so I decided to show them how I do these "New Expressions". Firstly, I asked to dress me up into a work suit, because I was smart. They put a huge jumpsuit on me, just like Robinson Crusoe's. I prepared a sheet of paper, took paint and brushes and began to draw. There were crowds of people. In two minutes, with thunderous ovation, I handed a self-portrait with 1001 details to the director of the gallery, the owner of this centre.

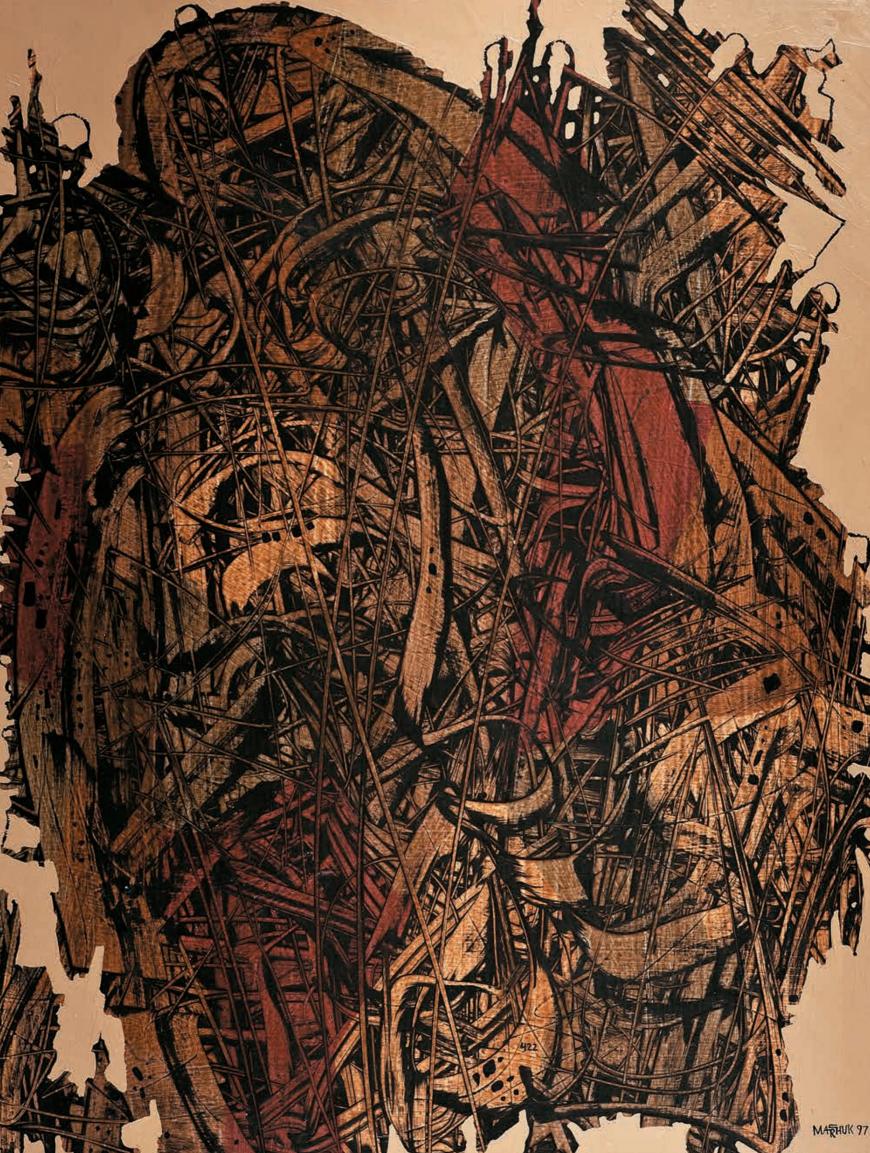


I3 ЦИКЛУ «HOBI EKCПРЕСІЇ» (#46, #422) THE "NEW EXPRESSIONS" SERIES (#46, #422)

84 85

Poзмip/size: 60x50 (фрагменти/fragments) Maтерiaл/material: папір/рарег, акрил/асгуl

Рік/year: 1994-1998





I3 ЦИКЛУ «HOBI EKCПРЕСІЇ» (#84) THE "NEW EXPRESSIONS" SERIES (#84)

Po3мip/size: 60х50 (фрагменти/fragments) Maтеріал/material: папір/рарег, акрил/астуl

Рік/year: 1994-1998



I3 ЦИКЛУ «HOBI EKCПРЕСІЇ» (#220) THE "NEW EXPRESSIONS" SERIES (#220)

Posмip/size: 60x50 (фрагмент/fragment) Maтepian/material: папір/рарег, акрил/астуl

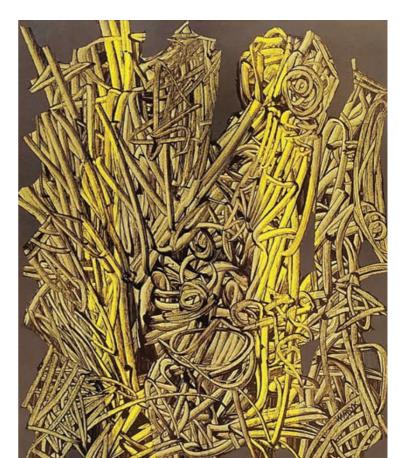
Рік/year: 1994



I3 ЦИКЛУ «HOBI EKCПРЕСІЇ» (#3) THE "NEW EXPRESSIONS" SERIES (#3)

Posmip/size: 60x50 (фрагмент/fragment)
Matepian/material: папір/рарег, акрил/астуl

Рік/year: 1994-1998







Мікра 100 WiFi призначена для децентралізованої вентиляції соціальних такомерційних приміщень, квартир і приватних будинків. Ідеально підходить для організації простої та ефективної вентиляції в готових і реконструйованих приміщеннях і не потребує монтажу мережі повітропроводів.

Micra 100 WiFi is intended for single-room ventilation of public and commercial spaces, flats, and houses. It is a simple yet effective ventilation solution for newly erected and renovated spaces which does not require dedicated air ducting.

Кисень для вашого вундеркінда

Oxygen for your child genius

BEHTC MIKPA 100 WiFi : VENTS MICRA 100 WiFi

Кімнатна припливно-витяжна установка : Single-room heat recovery air з рекуперацією тепла і handling unit



- Чисте повітря
- Енергозаощадження
- Компактність
- Універсальність
- Простий монтаж
- Низький рівень шуму

- Fresh air
- Energy efficiency
- Compact footprint
- Versatility
- Ease of installation
- Low noise

БІЛА ПЛАНЕТА-І

Цей цикл створений наприкінці 90-х років. Я ще перебував в еміграції, але часто приїздив до України. Філігранна графічна структура, балансування монохромною палітрою, абстрактне зображення з несподіваними проявами фігуративу, що пробуджує фантазію – особливості цієї серії. Видатний художник, лауреат Шевченківської премії Борис Тетянич зауважував, що коли б я створив лише цю серію робіт, став би відомим.

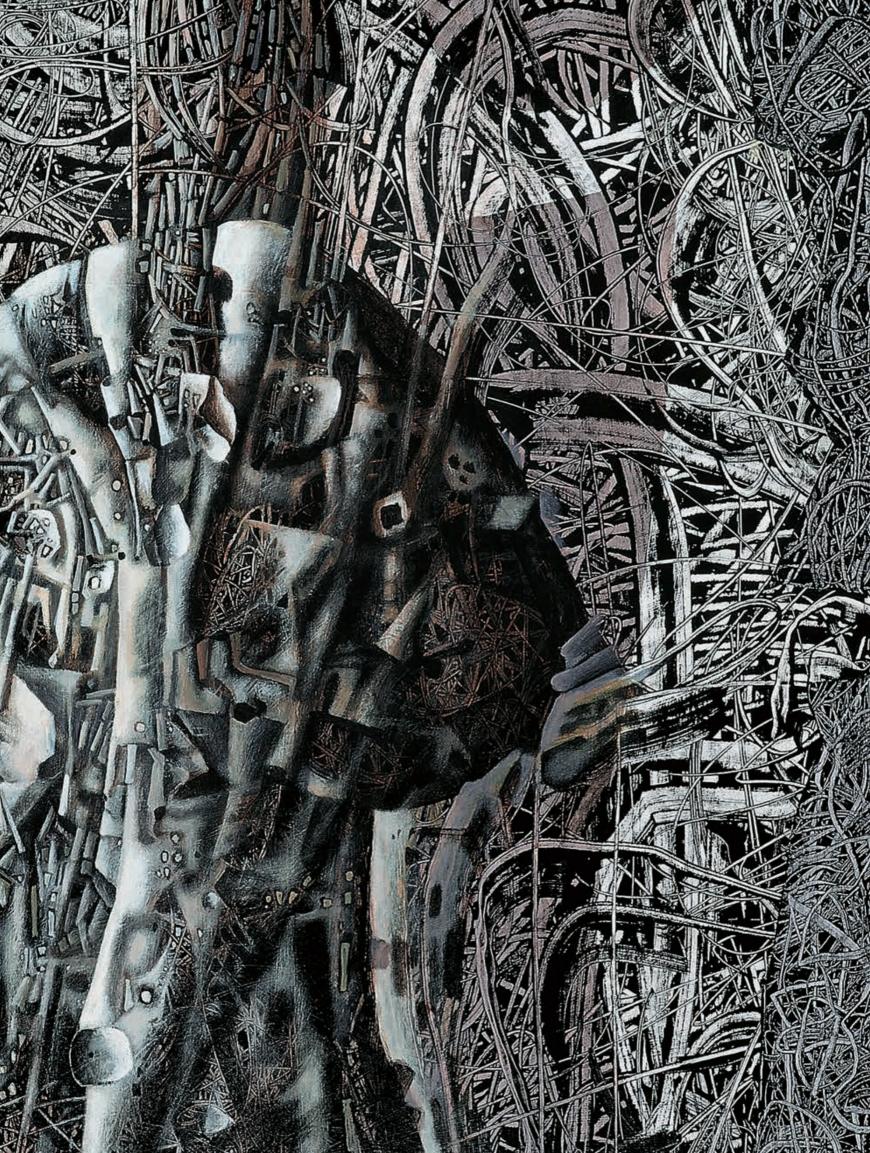
WHITE PLANET-I

This series was created in the late 90s. I was still in exile, but I often came to Ukraine. Filigree graphic structure, balancing with a monochrome palette, abstract image with unexpected manifestations of figurativeness that awakens imagination are the features of this series. Borys Tetianych, an outstanding artist, the winner of the Shevchenko Prize, noted that if I had created only this series of works, I would have become famous.

I3 ЦИКЛУ «БІЛА ПЛАНЕТА-І» THE "WHITE PLANET-І" SERIES

Posмip/size: 100x70 (фрагмент/fragment)
Matepian/material: картон/cardboard, акрил/acryl
Piк/year: 1998







I3 ЦИКЛУ «БІЛА ПЛАНЕТА-І» THE "WHITE PLANET-I" SERIES

Po3мip/size: 100x70 (фрагмент/fragment)
Maтepiaл/material: картон/cardboard, акрил/acryl

Рік/year: 1998





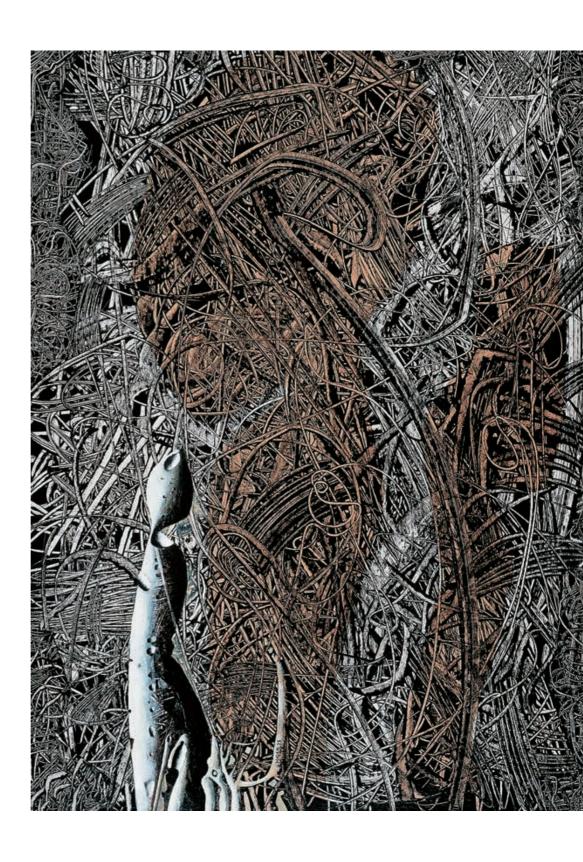
I3 ЦИКЛУ «БІЛА ПЛАНЕТА-І» THE "WHITE PLANET-I" SERIES

Poзмip/size: 100x70 (фрагменти/fragments) Maтерiaл/material:

картон/cardboard, акрил/acryl

Рік/year: 1998





I3 ЦИКЛУ «БІЛА ПЛАНЕТА-І» THE "WHITE PLANET-I" SERIES

Po3мip/size: 100x70 (фрагменти/fragments)
Матеріал/material: картон/cardboard, акрил/acryl

. Рік/year: 1998





БІЛА ПЛАНЕТА-II

Цей цикл, як і попередній, створювався наприкінці 90-х років. Я постійно шукав і експериментував, добиваючись гармонії й естетики на полотні, балансуючи формами, одухотворюючи звичний мистецький матеріал. Ця серія полотен розкріпачує політ фантазії глядача, являє емоцію у чистому вигляді.

ЗОРЯНИЙ ШЛЯХ STAR TREK

Posmip/size: 121x101 (фрагмент/fragment) Maтepian/material: полотно/canvas, акрил/acryl Pik/year: 2000

WHITE PLANET-II

This series, like the previous one, was also created in the late 90s. I was constantly searching and experimenting, achieving harmony and aesthetics on the canvas, balancing forms, inspiring the familiar artistic material. This series of paintings liberates the flight of the viewer's imagination, presents emotion in its purest form.





I3 ЦИКЛУ «БІЛА ПЛАНЕТА-ІІ» THE "WHITE PLANET-II" SERIES

Posmip/size: 120x100 (фрагменти/fragments) Матеріал/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Рік/year: 1997



I3 ЦИКЛУ «БІЛА ПЛАНЕТА-II» THE "WHITE PLANET-II" SERIES

Poзмip/size: 120x100 (фрагмент/fragment) Matepian/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Рік/year: 1999



I3 ЦИКЛУ «БІЛА ПЛАНЕТА-II» THE "WHITE PLANET-II" SERIES

100

Po3мip/size: 120x100 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Pik/year: 2000



I3 ЦИКЛУ «БІЛА ПЛАНЕТА-II» THE "WHITE PLANET-II" SERIES

Poзмip/size: 120x100 (фрагменти/fragments)
Матеріал/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Pik/year: 2000







AIRVENTS CFP

Преміальна серія комерційних вентиляційних установок підвісного монтажу з рекуперацією тепла

A premium series of commercial air handling units with heat recovery designed for suspended installation

www.vents.ua

СВІЖЕ ПОВІТРЯ БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ

UNLIMITED FRESH AIR



Продуктивність 1500-3500 м³/год

Air capacity – 1500–3500 m³/h



Високоефективний рекуператор

Highly efficient counter-flow heat exchanger



Низький рівень споживання енергії

Low power consumption at any speed



Панель керування зі зручним інтерфейсом

Control panel with user-friendly interface



Низький рівень шуму Low noise



Панельні фільтри F7 F7 panel filters



ВИХОДЯТЬ МРІЇ 3 БЕРЕГІВ

Цей цикл був виконаний у Києві за абсолютно новою технологією. Я чув, що говорять, нібито я відтворив теракти у Нью-Йорку, оскільки все це відбувалося на моїх очах. Але, скоріше за все, у мене всередині стався вибух. Тому що я постійно щось шукаю, постійно намагаюся зробити щось таке, чого ще ніхто не робив. І раптом в уяві виникає щось цікаве, несподіване, нове. «Виходять мрії з берегів» - це хаос, організований хаос. Ти можеш сидіти і творити сон на полотні, бо такого немає в природі, бо таке навіть не присниться. Це мрії, що вийшли з берегів. А що таке мрії? Це поринання бозна-куди, своєрідний космогонічний політ. Політ над природою.

DREAMS FLOODING

This series was created in Kyiv using a completely new technique. I've heard people saying that I recreated the terrorist attacks that took place in New York because it all happened in front of my eyes. But, most likely, there was an explosion inside me. Because I'm constantly looking for something, constantly trying to do something that no one has done before. And suddenly something interesting, unexpected, new appears in my imagination. The "Dreams Flooding" - this is a chaos, organized chaos. You can sit and create a dream on the canvas, because there is nothing similar in the nature, because such a thing will not even appear in a dream. These are the dreams that came out of the shores. And what are dreams? This is a dive in nowhere, a kind of cosmogonic flight. Flight over nature.

I3 ЦИКЛУ «ВИХОДЯТЬ MPIÏ 3 БЕРЕГІВ»

THE "DREAMS FLOODING" SERIES

Posmip/size: 60х48 (фрагмент/fragment)
Matepian/material: папір/рарег, акрил/астуl
Pik/year: 2003–2014







I3 ЦИКЛУ «ВИХОДЯТЬ МРІЇ З БЕРЕГІВ» THE "DREAMS FLOODING" SERIES

106 107

Poзміp/size: 60х48 (фрагмент/fragment) Матеріал/material: папір/рарег, акрил/астуl Рік/year: 2008





IЗ ЦИКЛУ «ВИХОДЯТЬ МРІЇ З БЕРЕГІВ» THE "DREAMS FLOODING" SERIES

Poзмip/size: 60х48 (фрагменти/fragments) Matepiaл/material: папір/рарег, акрил/астуl

Рік/year: 2003-2014











I3 ЦИКЛУ «ВИХОДЯТЬ МРІЇ З БЕРЕГІВ» THE "DREAMS FLOODING" SERIES

Poзмip/size: 60х48 (фрагмент/fragment) Matepiaл/material: папір/paper, акрил/acryl

Рік/year: 2003-2014





ПОГЛЯД У БЕЗМЕЖ-НІСТЬ

Цей цикл полотен народився навесні 2008 року. Мені захотілося зазирнути за межі горизонту, збагнути, який він Всесвіт. У мистецькому плані це дуже філігранна робота. Фактура полотна настільки одноманітна, що нагадує принт, хоча палітра виграє різнобарв'ям форм і сюрреалістичних образів. На одній із виставок цього циклу до мене підійшов епатажний, схожий на апостола, художник Анатолій Брус і сказав: «Ну ти дайош!». Його здивувало, що вся експозиція із 42 робіт стелилася суцільною стрічкою, однією висотою, і звучала, як музика.

I3 ЦИКЛУ
«ПОГЛЯД У БЕЗМЕЖНІСТЬ»

THE "LOOK INTO
THE INFINITY" SERIES

Posмip/size: 100x80 (фрагмент/fragment)
Matepian/material: полотно/canvas,
акрил/acryl
Piк/year: 2008

LOOK INTO THE INFINITY

This series of paintings was born in spring 2008. I wanted to look beyond the horizon, to understand what the Universe is like. In artistic terms, this is a very filigree work. The texture of the canvas is so monotonous that it resembles a print, although the palette plays with a variety of shapes and surreal images. At one of the exhibitions of this series, Anatolii Brus, a flamboyant artist, looking like an apostle, approached me and said: "What a thing to do!" He was surprised that the whole exhibition consisting of 42 works was stretched out with a continuous ribbon, one height, and sounded like music.



I3 ЦИКЛУ «ПОГЛЯД У БЕЗМЕЖНІСТЬ» THE "LOOK INTO THE INFINITY" SERIES

Рік/year: 2012





I3 ЦИКЛУ «ПОГЛЯД У БЕЗМЕЖНІСТЬ» THE "LOOK INTO THE INFINITY" SERIES

114

Poзмip/size: 100x100 (фрагмент/fragment) Maтерiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl

Pik/year: 2009





I3 ЦИКЛУ «ПОГЛЯД У БЕЗМЕЖНІСТЬ» THE "LOOK INTO THE INFINITY" SERIES

Poзмip/size: 100x100 (фрагменти/fragments) Marepiaл/material: полотно/canvas, акрил/acryl Piк/year: 2008



КЕРАМІЧНІ ПАННО, ПЛАСТИКА

Наприкінці 60-х і в 70-ті роки, коли я був художником Творчо-виробничої майстерні «Художник», трохи зайнявся керамікою. Мав таку змогу, бо кілька років працював у тому цеху, хоча мені завжди хотілося займатися живописом. Кераміку не любив, але коли вже випала можливість поекспериментувати - стало цікаво. Я тоді жив у майстерні одного художника, і там, у підвалі, я й випалював кераміку. Там була піч, глина, і я почав експериментувати. Як не отруївся – не знаю. Піч горіла, а я ще червону від жару кераміку витягував, щоб швидше побачити, що ж із того вийшло. І ось що цікаво... В інституті я навчався на відділенні кераміки, але це мене не зацікавило, а коли з'явилася можливість експериментувати, я цю справу навіть полюбив. І добре пішло! Кераміка була така, що жоден технолог не розумів, як я це робив, а дехто навіть казав, що це археологічні знахідки.

CERAMIC PANELS, PLASTICS

At the end of the 60s and in 70s, when I was an artist in the Creative and Production Workshop "The Artist", I did a little of ceramics. I had this opportunity because I worked in that shop for several years, although I always wanted to paint. I didn't like ceramics, but when I had the opportunity to experiment, it became interesting. That time I lived in the studio of one artist, and there, in the basement, I burned pottery. There was a kiln, clay, and I started experimenting. I wonder how I didn't get poisoned. The kiln was on fire, and I was still pulling out the red pottery to see what came out of it. And what's interesting... At the institute I studied at the ceramics department, but it was not interesting for me, and when I had an opportunity to experiment, I even fell in love with it. And it went well! The pottery was such unusual that no technologist understood how I did it, and some even said that it was archaeological finds.



















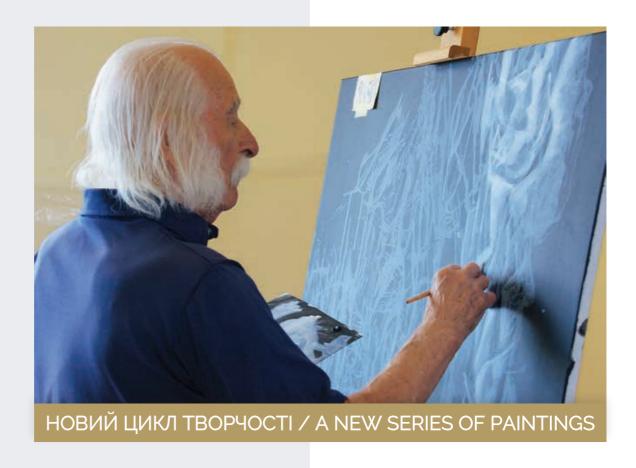












ФАНТАЗІЇ У ЧОРНО-БІЛИХ КОЛЬОРАХ

І насамкінець – чудова новина для всіх любителів художнього мистецтва. Творча муза надихнула Івана Марчука на створення нових робіт у чорно-білому виконанні, що знаменують собою початок нового, чотирнадцятого циклу його творчості. Митець уже активно працює над утіленням своїх нових ідей і задумів. Тож усі ми чекаємо на появу нових талановитих творів Майстра і нові художні експозиції.

FANTASIES IN BLACK AND WHITE

And finally great news for all fine art lovers! The creative muse inspired Ivan Marchuk to create a series of new works in black and white, which marks the beginning of a new, fourteenth cycle of his oeuvre. The artist is already actively working on the implementation of his new ideas and designs. Therefore, all of us are looking forward to the release of new talented works of the Master and new art expositions.



ABOUT VENTILATION AND MORE



Читайте журнал VENTS Magazine в онлайні та дивіться YouTube-канал Vents.tv



www.ua.vents-magazine.com



www.vents.tv

Read the digital version of the VENTS Magazine and watch the YouTube channel Vents.tv



www.en.vents-magazine.com



www.vents.tv/en



VENTS Magazine Nº6, 11/2020

Свідоцтво про реєстрацію/ registration certificate: КВ №21977-11877Р, зареєстроване 25.03.2016 р. Міністерством юстиції України/*KV No. 21977-11877R* issued by the Ministry of Justice of Ukraine on 25 March 2016

Засновник і видавець/established and published by:

ПрАТ «Вентиляційні системи»/ PrJSC "Ventilation Systems"

Головний редактор, дизайн, верстка/editor-in-chief, design and desktop publishing: E-mail: magazine@vents.ua

Літературний редактор, коректор/ adaptation and proofreading: Ольга Васильєва/Olha Vasylieva

Технічний консультант/ technical consulting: Tapac Ткаченко/Taras Tkachenko

Фотограф/photography: Олексій Коломієць/Oleksiy Kolomiyets

Дизайнер/designer: Наталія Кіколенко/Natalia Kikolenko

Адреса редакції/editorial office address:

Україна, м. Боярка, вул. Соборності, 36/ 36 Sobornosti Street, Boyarka, Ukraine

http://vents-magazine.com

Журнал виходить до 6 разів на рік Frequency: up to 6 issues per year

> Наклад: 1500 примірників Circulation: 1,500 copies

Друк журналу/Printed at: Друкарня «Майстер Принт»/«Master Print» printing house +38 044 537-10-84

При передруку матеріалів посилання на журнал VENTS Magazine without an express reference to VENTS Magazine

У номері використані фотографії з особистої колекції Івана Марчука та надані картинною галереєю L`Art/*The issue uses photos* from Ivan Marchuk's personal collection and those provided by the L`Art Art Gallery

TPUBIT!HELLO!







Я припливно-витяжна установка з рекуперацією тепла

ВУТ 270 В5Б ЕС

I am a heat recovery air handling unit

VUT 270 V5B EC





Працюю тихо I work onietly



Зберігаю тепло I save heat



Провітрюю приміщення lyentilate a room



Економлю бюджет

save cost



Споживаю мало електроенергії

consume little energy



Очищую повітря

I clean the air

Установки обробки повітря являють собою повністю завершені вентиляційні агрегати з утилізацією тепла, які забезпечують фільтрацію повітря, подавання свіжого, а також видалення забрудненого повітря.

Корпус установки виготовлений зі спіненого поліпропілену (EPP), який має високі тепло- та звукоізоляційні властивості.

The air handling units are the fully featured ventilation units with heat recovery for air filtration, fresh air supply and state air extract.

The casing is made of expanded polypropylene (EPP) with high heat and sound-insulating properties.



